

ALEXANDER

THE GREAT. ROCK OPERA

by Constantine Athirides

κθε

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
NATIONAL THEATRE
OF NORTHERN GREECE

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Μένη Λυσαρίδου

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γιάννης Βούρος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Φίλιππος Γράσας

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
Άννα Σινιώρη

ΜΕΛΗ

Δημήτρης Χαλκιάς
Γιώργος Κιουρτσίδης
Σπύρος Μπιμπίλας
Γρηγόρης Βαλτινός
Γιάννης Χρυσούλης

Το ΚΘΒΕ εποπτεύεται και επιχορηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού.
Το ΚΘΒΕ είναι μέλος της Ένωσης των Θεάτρων της Ευρώπης.

NATIONAL THEATRE NORTHERN GREECE

BOARD OF DIRECTORS

PRESIDENT
Meni Lysaridou

ARTISTIC DIRECTOR
Giannis Vouros

VICE PRESIDENT
Philippos Grapsas

DEPUTY ARTISTIC DIRECTION
Anna Siniori

MEMBERS
Dimitris Chalkias
George Kiourtsidis
Spyros Bibilas
Grigoris Valtinos
Giannis Chrysoulis

National Theatre of Northern Greece is supervised and subsidized
by the Ministry of Culture & Sports.
NTNG is a member of the Union of the Theatres of Europe.

ALEXANDER THE GREAT. ROCK OPERA

by Constantine Athirides

Ημερομηνίες πρώτων παραστάσεων:
23 - 26 Οκτωβρίου 2014
Βασιλικό Θέατρο, Θεσσαλονίκη
27 - 28 Φεβρουαρίου - 1 Μαρτίου 2015
Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

First performances
23 - 26 October 2014
Vassiliko Theatre, Thessaloniki
27 - 28 February - 1 March 2015
Athens Megaron

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ

Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού
Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης
Helexpo - ΔΕΘ
ΕΟΤ
Hellenic - Australian Business Council
Ελληνική Εθνική Επιτροπή για την UNESCO
(και των Επιτροπών των χωρών
όπου προγραμματίζονται παραστάσεις)

Με την ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Διεθνές Ίδρυμα Μεγάλου Αλεξάνδρου
(έδρα: Νέα Υόρκη)

UNDER THE AUSPICES of the

Ministry of Culture & Sports
Ministry of Macedonia - Thrace
Helexpo - TIF
GNTO

Hellenic - Australian Business Council
Hellenic National Committee for UNESCO
(and of the national Committees of the countries
where the play will be staged)

with the SUPPORT of the
International Foundation of Alexander the Great,
New York

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ

Υπουργείο Τουρισμού
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ALEXANDER

THE GREAT. ROCK OPERA

by Constantine Athirides

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μουσική: **Κωνσταντίνος Αθυρίδης**
Λιμπρέτο: **Alexandra Charanis**
Σκηνοθεσία: **Γιάννης Βούρος, Κωνσταντίνος Αθυρίδης**
Σκηνικά: **Γιάννης Μετζικώφ**
Κοστούμια: **Ιωάννα Τιμοθεάδου**
Χορογραφίες: **Άσπα Φούτση**
Φωτισμοί: **Λευτέρης Παυλόπουλος**
Video Art: **Στάθης Μήτσιος**
Διεύθυνση ορχήστρας: **Κώστας Τζούνης**
Ενορχηστρώσεις: **Κωνσταντίνος Αθυρίδης, Κώστας Τζούνης**
Βοηθοί σκηνοθετών: **Άσπα Φούτση, Δελίνα Βασιλειάδη**
Βοηθός σκηνογράφου/ενδυματολόγου: **Έρις Τσαγκαλίδου**
Οργάνωση παραγωγής: **Ηλίας Κοτόπουλος, Βίκη Αλεξάκη**
Stage Manager: **Βίκη Αλεξάκη**
Σχεδιασμός ήχου:
Cue Productions/Γιάννης Μαυρίδης, Δημήτρης Βασιλειάδης

Για τα κείμενα του έργου συνεργάστηκαν οι:

Σχεδιασμός έργου:

Κωνσταντίνος Αθυρίδης, Alexandra Charanis

Ιστορική επιμέλεια: **Πολυξένη Αδάμ-Βελένη**

Συμπληρωματικά κείμενα:

Ελευθερία Γαζέτη, Phoebe Holland, Γεωργία Βεληβασάκη

Μετάφραση υπέρτιτλων: **Γεωργία Βεληβασάκη**

Ευχαριστούμε την Εύη Σαρμή για την πολύτιμη βοήθειά της στην πραγματοποίηση της παράστασης.

PRODUCTION TEAM

Music: **Constantine Athirides**

Lyrics: **Alexandra Charanis**

Direction: **Giannis Vouros, Constantine Athirides**

Sets: **Giannis Metzikof**

Costumes: **Ioanna Timotheadou**

Choreography: **Aspa Foutsi**

Lighting: **Lefteris Pavlopoulos**

Video Art: **Stathis Mitsios**

Music Director: **Kostas Tzounis**

Music Arrangements: **Constantine Athirides, Kostas Tzounis**

Directors' Assistants: **Aspa Foutsi, Delina Vasiliadi**

Set & Costumes Designer Assistant: **Iris Tsagalidou**

Production: **Ilias Kotopoulos, Vicky Alexaki**

Stage Manager: **Vicky Alexaki**

Sound Design:

Cue Productions/ Giannis Mavridis, Dimitris Vasiliadis

Working of the texts of the production were:

Play Design:

Constantine Athirides, Alexandra Charanis

Historical Consultant: **Polyxeni Adam-Veleni**

Additional Texts:

Eleftheria Gazeti, Phoebe Holland, Georgia Velivasaki

Supertitle translation: **Georgia Velivasaki**

We would like to thank Evi Sarmi for her invaluable help in making this production a reality.

CAST

Dimitris Tiktopoulos - Alexander
Thomas Vliagoftis - Philip/Soldier/Chorus
Hariklia Hatisavvidou - Olympias
Georgia Velivasaki - Kaveri Kalash Narrator
Thodoris Voutsikakis - Aristotle/Coenus
Roula Manissanou - Lanice/Egyptian Priestess
Nikias Fontaras - Hephaestion/Chorus
Dimitris Tsilinnikos - Cleitus/Chorus
Giorgos Fokas - Ptolemy/Chorus
Dinos Psychogios - Philotas/Chorus
Apollon Drikoudis - Perdikkas/Chorus
Haris Doulikas - Seleucus/Chorus
Vanessa Fotakidou - Roxanne/Maid servant/Chorus
Asteris Peltekis - Aristander/Architect/Chorus
Dimitris Kyanidis - Messenger/Corinthian/Priest/Chorus
Konstantinos Mylonas - Messenger/Corinthian/Merchant/Priest/Chorus
Nikos Nikolaidis - Diogenes/Merchant/Priest/Chorus
Arsenios Gavrilidis - Messenger/Corinthian/Priest/Chorus
Nikos Kapelios - Soothsayer/ Guard/Chorus
Chrysa Ioannidou - Darius's wife/Maid servant/Chorus
Elisavet-Maria Kotini - Drypetis/Maid servant/Chorus
Areti Valavanopoulou - Stateira/Maid servant/Chorus
Nonika Malkoutzi - Merchant/Maid servant/Chorus
Panos Zois - Pranichus/ Officer/Chorus
Rhiannon Morgan - Bucephalus/Maid servant/Chorus
Anastasia Kostopoulou - Thais/Maid servant/Chorus
Melina Dupre - Maid servant/Chorus
Stavriana Papadaki - Thais/Maid servant/Chorus

MUSICIANS

Nikos Vafidis - drums
Giannis Vlachopoulos - guitars
Iason Yeremtzes - percussion
Andreas Ziakas - guitars
Diamantis Karagiannakidis - Keyboards
Dimitris Lappas - electric guitar, acoustic guitar, oud, bouzouki
Michalis Piperkos - wind instruments
Despina Skentou - violin
Kostas Tzounis - bass
Fivos Flikas - piano/synthesizer

The play is staged in English, with supertitles.

ΔΙΑΝΟΜΗ

Δημήτρης Τικτόπουλος – Αλέξανδρος
Θωμάς Βλιαγκόφτης – Φίλιππος/Στρατιώτης/Χορός
Χαρίκλεια Χατζησαββίδου – Ολυμπιάς
Γεωργία Βεληβασάκη – Αφηγήτρια Καβερί Καλλάσα
Θοδωρής Βουτσικάκης – Αριστοτέλης/Κοίνος
Ρούλα Μανισσάνου – Λανίκη/Αιγύπτια Ιέρεια
Νικίας Φονταράς – Ηφαιστίων/Χορός
Δημήτρης Τσιλινίκος – Κλείτος/Χορός
Γιώργος Φωκάς – Πτολεμαίος/Χορός
Ντίνος Ψυχογιός – Φιλώτας/Χορός
Απόλλων Δρικούδης – Περδίκκας/Χορός
Χάρης Δούλκας – Σέλευκος/Χορός
Βανέσσα Φωτακίδου – Ρωξάνη/Θεραπαινίδα/Χορός
Αστέρης Πελέκης – Αρίστανδρος/Αρχιτέκτονας/Χορός
Δημήτρης Κυανίδης – Αγγελιοφόρος/Κορίνθιος/Ιερέας/Χορός
Κωνσταντίνος Μυλωνάς – Αγγελιοφόρος/Κορίνθιος/Έμπορος/Ιερέας/Χορός
Νίκος Νικολαΐδης – Διογένης/Έμπορος/Ιερέας/Χορός
Αρσένιος Γαβριηλίδης – Αγγελιοφόρος/Κορίνθιος/Ιερέας/Χορός
Νίκος Καπέλιος – Μάντης/Φύλακας/Χορός
Χρύσα Ιωαννίδου – Σύζυγος Δαρείου/Θεραπαινίδα/Χορός
Ελισάβετ Μαρία Κοτίνη – Δρύπετις/Θεραπαινίδα/Χορός
Αρετή Βαλαβανοπούλου – Στάτειρα/Θεραπαινίδα/Χορός
Νόνικα Μαλκουτζή – Έμπορος/Θεραπαινίδα/Χορός
Πάνος Ζώης – Πράνιχος/Αξιωματικός/Χορός
Ριαννόν Μόργκαν – Βουκεφάλας/Θεραπαινίδα/Χορός
Αναστασία Κωστοπούλου – Θαΐς/Θεραπαινίδα/Χορός
Μελίνα Ντυπρέ – Θεραπαινίδα/Χορός
Σταυριάνα Παπαδάκη – Θαΐς/Θεραπαινίδα/Χορός

ΜΟΥΣΙΚΟΙ

Νίκος Βαφείδης – τύμπανα
Γιάννης Βλαχόπουλος – κιθάρες
Ιάσων Γερεμτζές – κρουστά
Ανδρέας Ζιάκας – κιθάρες
Διαμαντής Καραγιαννακίδης – πλήκτρα
Δημήτρης Λάππας – ηλεκτρική κιθάρα, ακουστική κιθάρα, ούτι, μπουζούκι
Μιχάλης Πιπέρκος – πνευστά
Δέσποινα Σκέντου – βιολί
Κώστας Τζούνης – μπάσο
Φοίβος Φίλκας – πιάνο/συνθεσάιζερ

Το έργο παρουσιάζεται στην αγγλική γλώσσα με υπέρτιτλους.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΤΟ ΚΘΒΕ & Η ROCK OPERA «ALEXANDER THE GREAT»

«...εις τα της ψυχής σημεία μάλλον ενδύεσθαι...
εάσαντος ετέροις τα μεγέθη και τους αγώνας»
Πλουτάρχου, Αλέξανδρος 1

Η διεθνής περιοδεία *Alexander the Great* δεν είναι μια μεγάλη ιδέα ή μια αποκοτιά. Είναι ένα προσεκτικό βήμα μπροστά που επιχειρείται για πρώτη φορά στην ιστορία του ΚΘΒΕ. Μπροστά και πέρα από τα σύνορα, στην Ευρώπη και στον κόσμο, σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από επικίνδυνη εσωστρέφεια.

Είναι ένα ισχυρό δείγμα της μεγάλης προσπάθειας που ξεκίνησε στο ΚΘΒΕ για αλλαγή νοοτροπίας στη λειτουργία ενός δημόσιου πολιτιστικού οργανισμού.

Είναι η ανάγκη του ΚΘΒΕ να τολμήσει και να βαδίσει πέρα από την ασφάλεια των εθνικών μας ορίων. Είναι η συναίσθηση του ρόλου και της ευθύνης του να απευθυνθεί στους Έλληνες της Διασποράς αλλά και στο διεθνές κοινό. Με μια ροκ όπερα υψηλού επιπέδου, γραμμένη στην αγγλική γλώσσα, με μια θεματολογία πρωτότυπη. Για την προσωπικότητα του Έλληνα που ένωσε για πρώτη φορά τον τότε γνωστό κόσμο, η οποία παρουσιάζεται μέσα από γεγονότα της ζωής του και κυρίως όσα έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του και στις επιλογές του, όπως ήταν η σχέση του με τους γονείς του, τους δασκάλους του, τους φίλους τους, τους στρατιώτες του, τους εχθρούς του, με το πεπρωμένο και τον θάνατο.

Να διεισδύσουμε πιο πολύ στα χαρακτηριστικά της ψυχής, αφήνοντας σε άλλους τα μεγαλεία και τους αγώνες, όπως γράφει και ο Πλούταρχος.

Είναι το όνειρο μια συμμαχίας δημιουργικών δυνάμεων να δείξει ότι η Θεσσαλονίκη μπορεί να υπηρετήσει καλλιτεχνικά έναν πραγματικό κοσμοπολιτισμό, χαμένο στο ημίφως του παρελθόντος. Ότι η κρίση που ταλανίζει τη χώρα και την κοινωνία μπορεί πράγματι να γεννήσει σπουδαία πράγματα.

Είναι η φωνή μιας Ελλάδας που καθημερινά αγωνιά, πασχίζει, ονειρεύεται, δημιουργεί. Όπως με το μοναδικό του τρόπο περιέγραψε ο νομπελίστας Ελύτης: «Εάν αποσυνθέσεις την Ελλάδα, στο τέλος θα δεις να σου απομένουν μια ελιά, ένα αμπέλι κι ένα καράβι. Που σημαίνει: με άλλα τόσα την ξαναφτιάχνεις». Ούτως ή άλλως, η Ελλάδα κάπως έτσι πορευόταν πάντοτε. Στις πιο μεγάλες δυσκολίες της γέννησε τα πιο όμορφα.

Με ελιά το Κρατικό Θέατρο και την ιστορική δυναμική του, με αμπέλι ηδύ και μεθυστικό την υπέροχη ροκ όπερα *Alexander the Great*, ανεβαίνουμε στο καράβι για να ταξιδέψουμε την τέχνη και τον τόπο μας πέρα από τη σφιχτή αγκαλιά των συνόρων, εκεί όπου πάντα ταξίδευε ο Ελληνισμός.

Πιστεύω ότι οι Έλληνες της Ομογένειας αλλά και το διεθνές κοινό θα αγκαλιάσουν την παράσταση *Alexander the Great* και την προσπάθεια του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος.

Μένη Λυσαρίδου
Πρόεδρος Δ.Σ. ΚΘΒΕ

PRESIDENT'S NOTE

THE NTNG & THE ROCK OPERA "ALEXANDER THE GREAT"

«...εις τα της ψυχής σημεία μάλλον ενδύεσθαι... εάσαντος ετέροις τα μεγέθη
και τους αγώνες»
“...treat the marks and indications of the souls of men... and let weighty
matters and great battles to be treated of by others.”
Plutarch, Alexander 1

The international *Alexander the Great* tour is not a grand idea or a risky venture. It is a careful step forward, attempted for the first time in the history of the NTNG. Forward and beyond Greece's borders, towards Europe and the world, at a time characterised by dangerous introversion.

It is strong proof of a great endeavour initiated by the NTNG for a change of mindset regarding the operation of a public cultural organisation.

It is the need of the NTNG to take a chance and move beyond the safety of our national borders. It is an awareness of its role and responsibility to address the Greeks of the Diaspora and an international audience. With a rock opera of the highest standards, written in English, with an original theme. On the personality of the Greek who united for the first time the known world of his era; a personality presented through the events of his life and especially the ones that played a crucial role in shaping his character and his choices, such as his relationship with his parents, his teachers, his friends, his soldiers, his enemies; his relationship with destiny and death.

We wished to penetrate deeper into the characteristics of his soul, leaving the grandeur and the battles for others to explore, as Plutarch writes.

It is the dream of an alliance of creative forces to show that Thessaloniki can artistically serve a real cosmopolitanism, lost in the twilight of the past; to show that the financial crisis that has been tormenting our country and our society can also beget great things.

It is the voice of a Greece that never ceases to agonise, to struggle, to dream, to create. As our Nobel laureate Odysseus Elytis described in his unique way: “If you deconstruct Greece, you will in the end see an olive tree, a grapevine and a boat. Which means: that's all it takes to put it back together again.” After all, this is how Greece has always been: In its greatest hardships it has created the most beautiful things.

With the National Theatre and its historical dynamics as our olive tree, and with our grapevine, sweet and intoxicating, being the superb rock opera *Alexander the Great*, let us climb on board our boat and take art and our country on a voyage beyond the tight embrace of our borders; there where Hellenism has always journeyed.

I believe that the Greeks of the Diaspora and international audiences will embrace *Alexander the Great* and this effort of the National Theatre of Northern Greece.

Meni Lysaridou
President of the Board of Directors of the NTNG

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Vincit qui se vincit / He conquers who conquers himself

Ιούλιος 356 π. Χ., Πέλλα. Ο Αλέξανδρος γεννιέται και ένας υπέρτατος μύθος λαμβάνει σάρκα και οστά. Μια από τις σπουδαιότερες προσωπικότητες της παγκόσμιας ιστορίας ζωντανεύει. Στη ροκ όπερα *Alexander the Great* στόχος μας είναι να προσεγγίσουμε την ανθρώπινη φύση που γέννησε και υπηρέτησε το μεγάλο όραμα. Πώς να σταθεί όμως κανείς απέναντι στους μύθους;

Τους μύθους τους αγγίζεις, τους προσεγγίζεις, τους... κατεβάζεις από το κάδρο, για να γίνεις μαζί τους ένα. Αξίες αδιαπραγμάτευτες, που μοιάζουν να ξεπηδούν περίτρανα μέσα από την πολυδιάστατη ψυχοσύνθεση του ήρωα Αλέξανδρου, όπως η δύναμη, η βαθιά πίστη, η ικανότητα, ο θαρραλέος αγώνας, το ανοιχτό πνεύμα, η ανάγκη για ενότητα. Όλες αναδιπλώνονται σιγά σιγά για να εμποτιστούν με τη σειρά τους σε κάθε σπιθαμή του εαυτού.

Κορυφαία όλων, η γενναιότητα. Μια γενναιότητα που απαιτεί μια εξίσου καλλιτεχνική γενναιότητα. Μεταφρασμένη με τον καλύτερο τρόπο στη σύγχρονη δραματουργική προσέγγιση του ιερού τοπίου του μουσικού θεάτρου. Η μουσική και η κίνηση έχουν αμφότερες τη δύναμη να εγείρουν και τα πιο κρυμμένα συναισθήματα του θεατή, όπου, σε συνδυασμό με τις σαφείς αισθητικές επιρροές, φωτίζουν την εικονοποίηση του μύθου χωρίς καθόλου να παραμελούν την ψυχολογική εμβάθυνση στις ανθρώπινες πτυχές των χαρακτήρων. Πώς θα μπορούσαν άλλωστε;

DIRECTOR'S NOTE

Vincit qui se vincit / He conquers who conquers himself

July 356 BC, Pella. Alexander is born and the ultimate myth takes on flesh and blood. One of the greatest personalities in world history comes to life. In the *Alexander the Great Rock Opera*, our aim is to explore the human nature that generated and served that great vision. But how does one stand before a legend?

You can touch legends; you can approach them; you can bring them down from their framed place on the wall in order to become one with them. Sacrosanct values that seem to spring from the multifaceted personality of the hero Alexander, such as strength, deep faith, ability, fighting spirit, broad-mindedness and the need for unity: they all gradually unfold and permeate every inch of his being.

Valour is first and foremost among them. A valour which demands a commensurate artistic valour, optimally translated into the contemporary dramaturgical approach to the sacred scenery of musical theatre. Both music and movement have the power to stir the viewer's deepest emotions. Combined with clear aesthetic influences, these shed light on the visualisation of the myth, without compromising the psychological exploration of the human aspects of the characters. Indeed, how could they?

Οι προθέσεις της σκηνοθετικής μας οπτικής κρύβουν καλά μέσα τους τη μαγεία της πρόκλησης, η οποία δεν μπορεί παρά να εμπεριέχεται στα καλλιτεχνικά πονήματα τέτοιου μεγέθους. Χρωματίζει τη διεργασία της σκέψης και κινητοποιεί την έμπνευσή μας, για να συνθέσει τελικά μια αριστοτεχνική εξιστόρηση. Για να υπηρετήσουμε, να συν-προβάλουμε, να συν-μεταφέρουμε τη μεγαλειώδη πορεία του θρυλικού Αλέξανδρου.

Ο Αλέξανδρος διάβηκε τα στενά όρια της φήμης και, απολύτως άξια, κατέκτησε τη μεγάλη αθανασία διαμορφώνοντας αδιαμφισβήτητα ένα σύμβολο πολιτισμού και, χτίζοντας έναν καθ' όλα πρωτοπόρο οικουμενικό χαρακτήρα. Αυτός ο χαρακτήρας αποτελεί πάντα και παντού τον στόχο του δικού μας θεατρικού ταξιδιού.

23 Οκτωβρίου 2014, Θεσσαλονίκη
Βασιλικό Θέατρο
Η αυλαία ανοίγει...
Ο Βασιλιάς Αλέξανδρος ζωντανεύει!

Γιάννης Βούρος
Σκηνοθέτης - Καλλιτεχνικός Διευθυντής ΚΘΒΕ

The intention of our directorial approach encapsulates the magic of this challenge, which cannot help but be a part of artistic endeavours of this calibre. It colours the thinking process and motivates our inspiration, ultimately producing a masterful narrative. So that we may serve, showcase, and convey the magnificent journey of the legendary Alexander.

Alexander crossed the narrow boundaries of fame and, most worthily, conquered immortality, unquestionably giving shape to a cultural symbol and building a pioneering universal character. It is this character that will always and everywhere constitute the aim of our own theatrical journey.

23 October 2014, Thessaloniki
Vassiliko Theatre
The curtain rises...
King Alexander comes to life!

Giannis Vouras
Director - Artistic Director of the NTNG

Ο Μέγας Αλέξανδρος, μια από τις σημαντικότερες προσωπικότητες της παγκόσμιας ιστορίας, έχει εμπνεύσει, κατά καιρούς, στην Ελλάδα, αλλά και το εξωτερικό, μουσικά έργα, θεατρικά παραμύθια, μυθιστορήματα, ποιήματα και κινηματογραφικές ταινίες. Παρόλα αυτά, μέχρι πρόσφατα, απουσίαζε από τον χώρο του μουσικού θεάτρου, το οποίο, αν και στη χώρα μας μόλις τα τελευταία χρόνια αρχίζει να γίνεται σταδιακά δημοφιλές, παραμένει, ωστόσο, εδώ και δεκαετίες κορυφαίο στην παγκόσμια βιομηχανία της ψυχαγωγίας. Με την εμπειρία δεκαπέντε ετών της ενασχόλησής μου με τα musicals και τις ροκ όπερες -ως ηθοποιός, μουσικός και σκηνοθέτης- αλλά και τη δισκογραφία ως συνθέτης, συνεργάστηκα με μία αξιόλογη ομάδα Ελλήνων και ξένων ιστορικών, φιλολόγων και συγγραφέων έτσι ώστε η ροκ όπερα *Alexander the Great* να πάρει σάρκα και οστά.

Οι περισσότεροι γνωρίζουν τον Αλέξανδρο μέσα από τις ιστορικές καταγραφές σχετικά με τις εκστρατείες και τις κατακτήσεις του. Οι πληροφορίες, όμως, για την προσωπικότητά του είναι αμφίσημες και συχνά αντιφατικές. Στη ροκ όπερα *Alexander the Great* εστιάζουμε στην ανθρώπινη πλευρά του μεγάλου ήρωα. Παρόλα αυτά, αφενός ο σεβασμός στα τεκμηριωμένα ιστορικά δεδομένα και αφετέρου η διαχρονική αξιολόγηση του έργου του Αλέξανδρου και της επίδρασής του στην ιστορία της ανθρωπότητας, αποτέλεσαν για μένα μια αδιαπραγμάτευτη συνθήκη. Αυτό ήταν βέβαια και το ζητούμενο από τη στιγμή που πρόκειται για ένα έργο γραμμένο στην αγγλική γλώσσα, που φιλοδοξεί να ακουστεί και εκτός Ελλάδος.

Η μουσική της όπερας, ενώ ακολουθεί σε μεγάλο βαθμό τις απαιτήσεις της σύγχρονης προσέγγισης στο συγκεκριμένος είδος, όπως το διαμόρφωσαν οι πρωτοπόροι του είδους (Αγγλική και Αμερικανική σχολή), έχει και σημαντικές διαφοροποιήσεις. Το έργο δεν είναι μιούζικαλ, δηλαδή, δεν υπάρχουν σημεία πρόζας τα οποία να εναλλάσσονται με τα τραγούδια. Τούτο το φέρνει πιο κοντά στη δομή της κλασικής όπερας. Από τη άλλη, το άκουσμα δεν «ανήκει» μόνο σε κάποιο συγκεκριμένο είδος. Όντας θιασώτης της άποψης ότι «η μουσική είναι μία», θέλησα η μουσική του *Alexander the Great* να έχει το στοιχείο του crossover, όπου εντελώς διαφορετικά είδη εναλλάσσονται ή συνομιλούν, ζωντανεύοντας τη θεατρική δράση. Έτσι, τα ηχοχρώματα, οι ενορχηστρώσεις και η χρήση των μουσικών οργάνων βρίσκουν τις αναφορές τους άλλοτε στην κλασική μουσική, άλλοτε στις λαϊκές μπαλάντες, αλλά και στα είδη περίξ του σύγχρονου ηλεκτρικού ήχου. Στη ροκ όπερα η μουσική πρέπει να υπηρετεί την «εικόνα». Η εικόνα της όπερας *Alexander the Great* δεν θα μπορούσε παρά να είναι πολυδιάστατη, όταν αναλογιζόμαστε την ιστορική σημασία του θέματος, το γεωγραφικό εύρος της δράσης, την πολυπολιτισμικότητα, το πλήθος των συναισθημάτων που το έργο αγγίζει και πάνω απ' όλα την πολυσύνθετη προσωπικότητα του πρωταγωνιστή του. Τέλος, δεν θα έπρεπε να λείπει και το δικό μας, ελληνικό στοιχείο. Οι ρυθμοί 6/8, 7/8 ή 9/8 (ζείμπέκικο), αλλά και η χρήση οργάνων, όπως το ούτι, το μπουζούκι και η κρητική λύρα, πέραν της ηχητικής ποικιλομορφίας που χαρίζουν, υπενθυμίζουν διακριτικά στον θεατή/ακροατή τον τόπο προέλευσης του έργου και του πρωταγωνιστή του.

Πάνω από 200 μουσικοί, τραγουδιστές, ηθοποιοί και συντελεστές έχουν καταθέσει τις γνώσεις και το ταλέντο τους συνεργαζόμενοι μαζί μου για τη θεατρική και δισκογραφική ολοκλήρωση του έργου. Έτσι, σήμερα κάτω από την ομπρέλα του ΚΘΒΕ προτείνουμε μία σύγχρονη όπερα που μας δίνει τη βεβαιότητα της επιτυχίας της μεγάλης «εκστρατείας», που σύντομα αρχίζει. Ο στόχος μας είναι να έρθουμε, αφενός, κοντά στην ελληνική ομογένεια, αλλά και -γιατί όχι- να «κατακτήσουμε» το ευρύτερο κοινό του εξωτερικού, με ένα έργο και ένα θέμα ελληνικό, για έναν ήρωα δικό μας, θέτοντας τον πήχη ιδιαίτερα υψηλά, όσον αφορά το πολιτιστικό, καλλιτεχνικό, αλλά και ψυχαγωγικό αποτέλεσμα.

Κωνσταντίνος Αθυρίδης
Συνθέτης / Σκηνοθέτης

Alexander the Great, one of the major figures in world history, has very often been the inspiration, both in Greece and abroad, for musical works, theatrical tales, novels, poems and films. However, until recently, he had been absent from the genre of musical theatre, which, even though it has just begun gaining popularity in recent years here in Greece, it has spent decades at one of the international entertainment industry's top ranking positions. With the benefit of my fifteen years' of experience working in musicals and rock operas as an actor, a musician and a director, as well as in the record industry as a composer, I worked with a remarkable team of Greek and foreign historians, philologists and writers in order for the *Alexander the Great Rock Opera* to come alive.

Most people are familiar with Alexander through the historical accounts of his expeditions and conquests. Yet, information about his personality is ambiguous and often contradictory. In the *Alexander the Great Rock Opera* we have focused on the human side of this great hero. Nevertheless, respect for documented historical facts on the one hand, and the enduring assessment of Alexander's achievements and effect on the history of humanity on the other, have been non-negotiable conditions for me. Indeed, this was the very essence of our endeavour, since this is a play written in English, which aspires to be reach audiences beyond Greece.

The music of this opera, while observing to a large extent the requirements of a modern approach to the musical, as shaped by the pioneers of the genre (the English and American school), also displays significant differences. The play is not a musical; that is to say, there are no prose parts alternating with songs. This brings it closer to the structure of classic opera. On the other hand, its sound does not "fall under" a single specific genre. As supporter of the view that "there's only one music," I wanted the music of *Alexander the Great* to have a crossover element, where completely different genres alternate or converse, thus livening up the theatrical action. Thus, the various timbres, the musical arrangements and the use of musical instruments might derive from classical music, or from popular ballads, or from genres related to a contemporary electric sound. In the rock opera, the music must serve the "image." The image of *Alexander the Great* could not help but be multi-dimensional, considering the historical significance of the subject matter, the geographical breadth of the action, the multicultural ambience, the many different emotions tackled by the play and, above all, the complex personality of its protagonist. Last but not least, there also had to be a Greek element present. The 6/7, 7/8 or 9/8 rhythm patterns (zeibekiko), as well as the use of instruments such as the oud, the bouzouki and the Cretan lyre, besides the acoustic diversity they offer, also serve as subtle reminders to the audience of the place of origin of the play and its protagonist.

Over 200 musicians, singers, actors, contributors and staff have invested their knowledge and talent in this project, working with me towards the staging of the play and the recording of the music. And so, today, under the umbrella of the NTNG, we present a modern opera, certain of the success of this major "campaign" which will soon begin. Our goal is, on the one hand, to reach out to Greeks living abroad, and, on the other, to "conquer" a wider international audience, with a Greek musical about a Greek hero, by setting the bar especially high, in terms of the play's cultural, artistic and entertainment value.

Konstantinos Athiridis
Composer / Director

Myrtale
*As I slept I was struck by a fire-bolt
 it hit my body with a jolt
 What does it mean
 this strange dream?*

Soothsayer
*The fire-bolt, yes, is Zeus' sign
 So you will bear a boy divine.*

Lanice
*The answer is allegorical
 as found in every oracle...*

Myrtale
*From me he has Achilles in his blood
 And now I know he'll be a god!!!*

Lanice
*Now she thinks her child is Zeus's son
 Living with her won't be any fun.*

[THE QUEEN AT THE ORACLE]

Philip
*Aristander, I had a strange dream
 About my wife, Myrtale, my queen
 I went into her room
 And placed a seal upon her womb
 A lion's shape to me did seem
 What does it mean?*

Aristander
*That's not so hard to relate
 Your wife is safe, inviolate
 She a lion-like child will bring
 Who'll grow into a mighty king?
 [...]*

Aristander
*The signs are great, there is no mystery
 Your son will go down in history
 He'll always be victorious
 His name forever glorious*

[WHAT A DAY!]

Alexander
*My friends, as long as you all are at my side
 We'll fight for honor and pride
 Right, Hephaestion?*

Hephaestion
*Alexander, I'll have your back
 Friendship and loyalty from me you won't lack.*

**[LET'S PLAY
 "THE TROJAN WAR"]**

Alexander
Aristotle, if you may
Tell me how men obey
I'll be king and I must know

Aristotle
Oh, that's easy, let things flow
Wicked men obey in fear
But good men out of love

Alexander
Then I'll keep my true friends near
That's the way, the way is love!

[ARISTOTLE ON NOBILITY]

Alexander
Immortality is a noble goal
If only a Homer my feats would extol!
I will keep the Iliad by my side
It will be my spiritual bride

[TEACHING ALEXANDER THE ILIAD]

Alexander
The throne is mine!
The murderer killed but he was not alone
I will not rest till the traitors are known
Hephaestion, Philotas, come to my side
Perdikkas and Ptolemy, this is our time!!

[KING PHILIP IS DEAD]

Olympias
Alexander, my son and my king
Your adventure is about to begin
To be great is your fate!
To be a man all venerate
But try to take a little care
When in Egypt, the battle won
Make sacrifice to Zeus Ammon
I tell you true, you are his son!

[...]

Olympias
You'll always be in my mind and heart
All of the days we are apart
Remember well these mother's tears
Let them soothe and quench all fears

Alexander
For my own life do not fear
I have my friends, my bodyguard, near

Olympias
You'll always be in my mind and heart
All of the days we are apart

Alexander
For my own life do not fear
I have my friends, my bodyguard, near

Olympias/Helleniki
You'll always be in my mind and heart
All of the days we are apart
Remember well these mother's tears
Let them soothe and quench all fears

[OLYMPIAS' FAREWELL]

Alexander
I know how to go, to choose the best route
How to succeed is not in dispute
Trust me! I'll reward your loyalty
With honor which is your due
I will award you with ample land

Ptolemy
Alexander, you are so generous and grand!

Philotas
Your funds are short and that is well known

Perdikkas
What have you kept, kept as your own?

Alexander
Hope, my hope!

Perdikkas
Then we'll travel on hope!

[...]

Hephaestion
A pledge we have to take, an oath, a vow

Alexander
Loyalty to each other we do swear

Friends
We do swear!

Alexander
All danger we meet we will share
From here in Macedonia
Until we have taken all Persia

To glory, honor and pride
This oath will never break
To glory, honor and pride
United by a common fate

All
Onward to Persia!

[THE OATH]

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: ΑΝΑΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΕΝΑΝ ΜΥΘΟ

Ο Μέγας Αλέξανδρος, ο μεγαλύτερος ηγέτης όλων των εποχών στην υφήλιο, γεννήθηκε στην Πέλλα, πρωτεύουσα του Μακεδονικού Βασιλείου, το οποίο καταλάμβανε τον βόρειο τμήμα της ελληνικής χερσονήσου, τον Ιούλιο του έτους 356 π.Χ. Γονείς του ήταν ο βασιλιάς Φίλιππος Β' της Μακεδονίας και η πριγκίπισσα Ολυμπιάδα της Ηπείρου. Πέθανε, πιθανώς από παγκρεατίτιδα, στην Βαβυλώνα, στο παλάτι του Ναβουχοδονόσορα Β' στις 10 Ιουνίου του 323 π.Χ., σε ηλικία ακριβώς 32 ετών και 11 μηνών.

Η παράδοση διασώζει ότι η γενεαλογία του ανάγεται στον ημίθεο Ηρακλή, ο οποίος υπήρξε γενάρχης της δυναστείας των Αργεαδών Μακεδόνων βασιλέων και στον Νεοπτόλεμο, γιο του ήρωα Αχιλλέα, ο οποίος ίδρυσε τον βασιλικό οίκο των Μολοσσών, μέλος του οποίου ήταν η μητέρα του Ολυμπιάδα. Η ισχυρή ηπειρώτισσα πριγκίπισσα ισχυριζόταν ότι συνέλαβε τον Αλέξανδρο σε συνεύρεσή της με τον Δία. Αυτή η θρυλούμενη καταγωγή του Αλέξανδρου συνέβαλε καθοριστικά στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του, από τα πρώτα έτη του βίου του.

ALEXANDER THE GREAT. ROCK OPERA

ALEXANDER THE GREAT: NURTURING A MYTH

Alexander the Great, the greatest leader of all time worldwide, was born in Pella, the capital of the Macedonian Kingdom, which occupied the northern part of the Greek peninsula, in July of 356 BC. His parents were King Philip II of Macedon and Princess Olympias of Epirus. He died, probably from pancreatitis, in Babylon, in the palace of Nabuchadnezzar II on June 10, 323 BC, aged 32 years and 11 months.

According to tradition, his ancestry could be traced back to the demi-god Hercules, who was the founder of the Argead dynasty of Macedonian kings, and Neoptolemus, the son of the hero Achilles, who founded the royal house of the Molossians, a member of which was his mother Olympias. The powerful Epirot princess claimed that she had conceived Alexander through intercourse with Zeus. This legendary origin of Alexander was a determining factor in the development of his character, starting at a very early age.

He became king at the age of 20 and continued the work of his father Philip II, who was murdered at the theatre of Aegae (modern-day Vergina). With expert military training from his father and armed with the high moral and intellectual values of his teacher, the philosopher Aristotle, Alexander proved himself an especially competent general, politician and diplomat. He became the reformer of the Macedonian army and the Macedonian state, and, ultimately, the first world ruler who was also a civiliser.

Ανέλαβε ως βασιλιάς της Μακεδονίας στην ηλικία των 20 χρόνων και συνέχισε το έργο του πατέρα Φιλίππου Β', μετά τη δολοφονία του στο θέατρο των Αιγών (σημερινή Βεργίνα). Με άρτια στρατιωτική εκπαίδευση από τον πατέρα του και με εφόδιο τις υψηλές ηθικές και πνευματικές αξίες του δασκάλου του φιλοσόφου Αριστοτέλη, ήταν ιδιαίτερα ικανός στρατηγός, πολιτικός και διπλωμάτης, αναμορφωτής του μακεδονικού στρατού και του μακεδονικού κράτους και εντέλει ο πρώτος εκπολιτιστής κοσμοκράτορας.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΥΝΑΜΗ ΑΝΑΔΥΕΤΑΙ

Η υπεροχή των στρατευμάτων του Μεγάλου Αλεξάνδρου και η αδιαφιλονίκητη επικράτησή τους στους εμπειροπόλεμους λαούς της Ανατολής οφείλεται αναμφισβήτητα στις σημαντικές αλλαγές που επέφερε στην οργάνωση του στρατού όχι ο τολμηρός στρατηλάτης αλλά ο πατέρας του, ο Φίλιππος ο Β', ενώ ο ίδιος ο Αλέξανδρος, παίρνοντας την εξουσία στα χέρια του, επέφερε βελτιώσεις και επέβαλλε αυστηρή εκπαίδευση στα ήδη άρτια συγκροτημένα αγήματα.

Κύριο εκστρατευτικό σώμα ήταν η μακεδονική φάλαγγα, αποτελούμενη από πεζεταίρους οπλισμένους με σάρισα, δόρυ μήκους 6 μέτρων, μια ευφυής επινόηση του Φιλίππου Β', με την οποία το πεζικό μπορούσε να μετατραπεί σε ένα αδιαπέραστο τείχος για τον εχθρό.

A NEW FORCE EMERGES

The supremacy of Alexander the Great's army and its unquestionable dominance over the bellicose peoples of the East is undoubtedly due to the major changes effected in the organisation of the army not by the bold commander but by his father, Philip II, while Alexander himself, upon attaining power, proceeded to carry out improvements and impose strict training regimens on the already well trained troops.

The main campaigning body was the Macedonian phalanx, consisting of foot-guards armed with a sarissa, a spear which was 18 feet long. This was an ingenious invention of Philip, by which the infantry could be turned into a wall which was impregnable to the enemy. The cavalry was manned by noblemen, hetairoi as they were called, who were aristocrat officials, most of them contemporaries of Alexander who had grown up like princes in the royal court. The army was completed by bodies of spearmen, archers and peltasts (targeteers bearing light shields). Even though the core of the army was made up of Macedonians, its lines included warriors from other Greek city-states and the kingdoms of Asia Minor. This heterogeneous force was united by ties of discipline, training and organisation, as well as by the loyalty inspired by Alexander. Similar innovative methods were applied to the cavalry and the organisation of the fleet.

Το ιππικό επάνδρωναν οι ευγενείς, οι εταίροι όπως ονομάζονταν, οι οποίοι ήταν αριστοκράτες αξιωματούχοι, οι περισσότεροι συνομήλικοι με τον Αλέξανδρο και μεγαλωμένοι σαν «βασιλόπαιδες» μέσα στη βασιλική αυλή. Τον στρατό συμπλήρωναν σώματα ακοντιστών, τοξοτών και πελταστών. Μολονότι τον πυρήνα του στρατού αποτελούσαν οι Μακεδόνες, στις γραμμές του περιλαμβάνονταν πολεμιστές από ελληνικές πόλεις-κράτη και από τα βασίλεια της Μικράς Ασίας. Αυτή την ετερογενή δύναμη ένωσαν οι δεσμοί πειθαρχίας, εκπαίδευσης και οργάνωσης, αλλά και η αφοσίωση που ενέπνεε ο Αλέξανδρος. Ανάλογες καινοτόμες μέθοδοι εφαρμόστηκαν και στο ιππικό και την οργάνωση του στόλου.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Ο Αλέξανδρος αποφάσισε να αναλάβει την εκστρατεία κατά των Περσών, μόλις ανέβηκε στον θρόνο της Μακεδονίας. Ο πατέρας του, Φίλιππος, είχε ήδη θέσει τις βάσεις αυτού του σχεδίου και του είχε μάθει από παιδί να μην έχει τίποτα άλλο στον νου του παρά αυτόν τον σκοπό. Ο αδόκητος θάνατος του Φιλίππου τον στέρησε από την ικανοποίηση να φέρει σε πέρας το σχέδιό του. Επάζια, ωστόσο, συνέχισε το έργο του ο γιος του Αλέξανδρος, που ανήγε την καταγωγή του στον Αχιλλέα και είχε την Ιλιάδα πάντα κάτω από το προσκέφαλό του.

Ο Αλέξανδρος, ολοκλήρωσε την ενοποίηση των αυτόνομων ελληνικών πόλεων-κρατών της εποχής και στη συνέχεια κατέκτησε σχεδόν όλο τον γνωστό τότε κόσμο (Μικρά Ασία, Περσία, Αίγυπτο), φτάνοντας στις παρυφές της Ινδίας. Κύριος στόχος της εκστρατείας του ήταν η κατάλυση της περσικής αυτοκρατορίας, η οποία απείλησε σοβαρά τον ελληνικό κόσμο με τους Μηδικούς πολέμους κατά τον 5ο αιώνα π.Χ., ενώ έκτοτε αποτελούσε διαρκώς έναν κίνδυνο εξ Ανατολών.

Ο Αλέξανδρος, ύστερα από μια σκληρή πορεία μέσω της Θράκης, πέρασε χωρίς δυσκολία τον Ελλήσποντο και οδήγησε το στρατό του στον ποταμό Γρανικό, όπου πηγήθηκαν σε μάχη το 334 π.Χ. οι περσικές δυνάμεις. Η ήττα των Περσών άνοιξε τον δρόμο στον Αλέξανδρο για την κατάκτηση όλης της Μικράς Ασίας. Διαβαίνοντας τα υψίπεδα της Πισιδίας και της Φρυγίας, έλυσε στην πόλη Γόρδιο τον γόρδιο δεσμό. Σύμφωνα με τον θρύλο, όποιος έκανε κάτι τέτοιο, θα κατακτούσε ολόκληρη την Ασία. Ακολούθησαν μόνο νίκες. Κυριάρχησε στη θάλασσα με επιτυχή πορεία προς τη Φοινίκη όπου ήταν η βάση του ναυτικού των Περσών. Στην πεδιάδα της Ισσοῦ αντιμετώπισε σε μάχη τον Δαρείο, ο οποίος τράπηκε σε φυγή αφήνοντας στα χέρια του νικητή τη σκηνή, τη μητέρα, τη σύζυγό του και πολλά λάφυρα.

ΙΔΡΥΟΝΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

Σε ανάμνηση της νίκης του, ο Μέγας Αλέξανδρος ίδρυσε την Αλεξάνδρεια της Ισσοῦ, την Νικόπολη, καθώς και τα οχυρά Ημαθία και Βοττιαίο δήμο και την κρήνη Ολυμπιάδα στην περιοχή που ιδρύθηκε η Αντιόχεια 30 χρόνια μετά. Μετά τη νίκη του στην Ισσό, η προέλαση συνεχίστηκε με κατάληψη της Αραδου, Βύβλου και Σιδώνας.

Στη συνέχεια, υπέταξε την Παλαιστίνη και τη Γάζα. Συνέχισε την κατάκτησή του προς την Αίγυπτο όπου έγινε δεκτός ως ελευθερωτής. Σεβάστηκε τους αιγυπτιακούς θεούς και το 331 π.Χ. επισκέφτηκε το μαντείο του Άμμωνα στην Όαση Σίβα, όπου οι ιερείς του έκαναν καλή υποδοχή. Τον ονόμασαν γιο του Άμμωνα, τίτλο που δέχτηκε και τον αναγνώρισε από πολιτική σκοπιμότητα, θέλοντας να δημιουργήσει εντύπωση γύρω από το πρόσωπό του. Από τότε ο Αλέξανδρος απεικονίζεται με κέρατα κριού, υπαινιγμός για τη θεϊκή του καταγωγή. Στο Δέλτα του Νείλου ίδρυσε μια νέα πόλη που ονόμασε Αλεξάνδρεια, και η οποία έγινε σπουδαίο εμπορικό και πολιτιστικό κέντρο της Μεσογείου.

THE ROAD TO A WORLD-EMPIRE

Alexander decided to wage a campaign against the Persians as soon as he ascended the throne of Macedonia. His father, Philip, had already laid the foundations of this plan and had taught Alexander, from an early age, to have nothing else in mind other than that purpose. Philip's unexpected death deprived him of the satisfaction of carrying out his plan himself. However, his son Alexander, a descendant of Achilles who always kept the Iliad close at hand, proved a worthy successor.

Alexander completed the unification of all the autonomous Greek city-states of the time and then conquered almost the entire known world (Asia Minor, Persia, Egypt), advancing as far as the edges of India. The main objective of his campaign was to abolish the Persian Empire, which had posed a serious threat to the Greek world with the Median wars during the 5th century BC, and had remained a danger from the East ever since.

After an arduous trek through Thrace, Alexander easily crossed the Hellespont and led his army to the Granicus River, where it defeated the Persian forces in battle in 334 BC. The defeat of the Persians paved the way for Alexander to conquer all of Asia Minor. Crossing the highlands of Pisidia and Phrygia, he came to the city of Gordium, where he overcame the Gordian Knot. Legend had it that whoever did this would conquer all of Asia. This was followed by a string of victories. Alexander prevailed at sea and successfully reached Phoenicia, the Persians' naval base. On a plain near Issus he fought Darius, who fled, leaving to the victor his tent, his mother, his wife and many spoils.

FOUNDING CITIES

To commemorate his victory, Alexander the Great founded Alexandria of Issus and Nicopolis, the fortresses Emathia and Bottiaia, and the Olympias fountain in the place where Antioch would be founded thirty years later. Following his victory at Issus, Alexander's army advanced, occupying Aradus, Byblos and Sidon.

He went on to subjugate Palestine and Gaza, and continued his conquests into Egypt, where he was hailed as a liberator. Alexander showed respect for the gods of Egypt and in 331 BC he visited the Oracle of Ammon at the Siwa Oasis, where he was welcomed by the priests. He was named the son of Ammon, a title which he accepted and acknowledged for reasons of political expediency, wishing to create a sensation around his person. Since then, Alexander is pictured with the horns of a ram, a reference to his divine origin. At the mouth of the Nile he founded a new city which he named Alexandria; it was to become a great commercial and cultural centre of the Mediterranean.

New cities were founded in order to secure the region of the Syrian Valley: Pella, Dion, Pieria, Gadara and Gerasa. After crossing the Euphrates he founded Nicephorium and, on his way to Northern Mesopotamia, he renamed old Orchoe Edessa and founded the city of Daras. At Gaugamela he defeated the Persian army once again at the battle by the same name, scattering whatever was left of the Persian forces. To commemorate his great victory, he founded a new Alexandria. Darius fled to Media and Alexander marched towards Susa and from there to Persepolis, where he found the treasure of the empire, consisting of about 180,000 talents in gold and silver. The discovery of the Persian treasure solved the financial problems Alexander had been increasingly facing during his campaign. He remained in Persepolis for a few months and then, on January 30, 330 BC, in a drunken state, he set it on fire.

Νέες πόλεις ιδρύθηκαν για να διασφαλιστεί η περιοχή της Κοίλης Συρίας: η Πέλλα, το Δίον, η Πιερία, τα Γάδαρα και τα Γέρασα. Περνώντας τον ποταμό Ευφράτη ιδρύει το Νικηφόριον και κατά την πορεία του στη βόρεια Μεσοποταμία, επανίδρυσε την παλαιά Ορχόη σε Έδεσσα και την πόλη Δάρας. Στα Γαυγάμπλα νίκησε για άλλη μια φορά τον περσικό στρατό στην ομώνυμη μάχη, διαλύοντας όλα τα υπολείμματα των περσικών δυνάμεων. Σε ανάμνηση της μεγαλειώδους νίκης του ίδρυσε μια νέα Αλεξάνδρεια. Ο Δαρείος διέφυγε προς την Μηδία, και ο Αλέξανδρος προέλασε προς τα Σούσα και από εκεί προς την Περσέπολη, όπου και βρήκε τον αυτοκρατορικό θησαυρό, αποτελούμενο από περίπου 180.000 τάλαντα σε χρυσό και ασήμι. Με την ανακάλυψη του περσικού θησαυρού ξεπέρασε τα οικονομικά προβλήματα που μεγάλωναν κατά τη διάρκεια της εκστρατείας. Παρέμεινε για λίγους μήνες στην Περσέπολη, την οποία στις 30 Ιανουαρίου του 330 π.Χ. πυρπόλησε μετά από μεθύσι.

Το χειμώνα του 330 π.Χ. έφτασε στον Ινδικό Καύκασο όπου ίδρυσε άλλη μια Αλεξάνδρεια. Κατόπιν πέρασε παράπλευρα από την παγωμένη κορυφογραμμή των Ιμαλαΐων και γύρισε στο Κυμπέρ και στις Ινδίες.

Μετά τον γάμο του με την Ρωξάνη, που είχε πρεμίσει τα πράγματα στις σατραπείες της κεντρικής Ασίας, την άνοιξη του 327 π.Χ. ξεκίνησε για την κατάκτηση της Ινδικής χερσονήσου. Στις όχθες του Υδάσπη ίδρυσε δύο πόλεις, τη Νίκαια και τη Βουκεφάλα, προς τιμή του αλόγου του που πέθανε εκεί. Επιθυμία του ήταν περνώντας τον ποταμό και την έρημο, να προχωρήσει τα ενδότερα της Ινδίας, συνάντησε όμως την έντονη αντίδραση του στρατού του. Οι κουρασμένοι σωματικά και ψυχικά στρατιώτες του συγκεντρώθηκαν στο στρατόπεδο και φώναζαν ότι δεν ήθελαν να συνεχίσουν. Ναυπήγησε στόλο και πλέοντας τους ποταμούς Υδάσπη και Ινδό, με τμήματα του στρατού του στην αριστερή και δεξιά όχθη, έφθασε σε ένα σημείο όπου έδωσε φονική μάχη με τους Μαλλούς και τραυματίστηκε από βέλος στο στήθος. Τελικά, έφτασε στην πόλη Πάτταλα την οποία οχύρωσε και ανοικοδόμησε. Τότε, ο Αλέξανδρος αποφάσισε να επιστρέψει.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

Ο Μ. Αλέξανδρος ενέταξε στο εκστρατευτικό του επιτελείο και πολλές ειδικότητες από κάθε επιστημονικό πεδίο, θεωρώντας ότι ήταν εξαιρετική ευκαιρία για τους κάθε λογής μελετητές και σοφούς να γνωρίσουν νέους τόπους, καινούργια είδη χλωρίδας και πανίδας, να εκμεταλλευτούν νέους πόρους, προϊόντα και πηγές ενέργειας. Γιατροί, γεωγράφοι, φυσιοδίφες, μαθηματικοί, έμποροι και τεχνίτες, ακολουθούσαν τον στρατό μαζί με τα επικουρικά σώματα συντήρησης των όπλων και της καθημερινής περιποίησης των στρατιωτών για το φαγητό, τον ύπνο, την ένδυση, την υπόδυση, τη διασκέδαση και τον διαρκή εξοπλισμό τους, ενώ στην τεράστια αυτή ανθρώπινη μάζα περιλαμβάνονταν και πολλά γυναικόπαιδα που συνόδευαν κυρίως τους μισθοφόρους.

Η εκστρατεία του Αλέξανδρου αποτελείτο από έναν τεράστιο πληθυσμό, που θα έγγιζε τις 100.000 χιλιάδες κατά τις εκτιμήσεις των ειδικών, ο μισός από τον οποίο περίπου ασχολούνταν αποκλειστικά με τον πόλεμο, ενώ όλοι οι υπόλοιποι δρούσαν επικουρικά στους μάχιμους. Αυτό, επιπλέον, που έκανε την εκστρατεία αυτή στην Ασία να ξεχωρίζει από όλες τις άλλες όλων των εποχών και χαρακτήρισε τον Αλέξανδρο ανυπέρβλητο στρατηλάτη και κυρίως τον μεγαλύτερο ηγέτη, ακόμη μέχρι τις μέρες μας, ήταν ο τρόπος με τον οποίον διείσδυσε πολιτιστικά στους κατακτημένους λαούς αλλά ταυτόχρονα και η αποδοχή και η κατ' επιλογή υιοθέτηση των δικών τους πολιτισμικών χαρακτηριστικών τόσο από τον ίδιο όσο και από μεγάλη μερίδα των υψηλόβαθμων αξιωματούχων του.

In the winter of 330 BC he arrived at the Hindu Kush, where he founded another Alexandria. He then skirted the frozen mountain ridge of the Himalayas and returned to Khyber and India.

After his marriage to Roxanne, which appeased the situation in the satrapies of Central Asia, Alexander set out, in the spring of 327 BC, to conquer the Indian peninsula. On the shores of the Hydaspes River he founded two cities, Nicaea and Bucephala, in honor of his horse which died there. His wish was to cross the river and the desert and proceed into deeper India, but he came up against a strong reaction from his army. Physically and mentally exhausted, his soldiers gathered together at the camp and began shouting that they did not want to continue. Alexander built a fleet and sailed the rivers Hydaspes and Hindus, with parts of the army moving along the shores, arriving at a location where he fought a deadly battle against the Mallians and was injured by an arrow to his chest. He finally reached the city of Pattala, which he fortified and reconstructed. It was then that Alexander decided to return.

THE CREATION OF A HELLENISTIC UNIVERSE

Alexander the Great incorporated specialists from all scientific fields into his expedition staff, deeming that this was a wonderful opportunity for scholars and wise men to visit new places; to discover new kinds of flora and fauna; and to utilize new resources, products and sources of energy. Doctors, geographers, naturalists, mathematicians, merchants and craftsmen followed the army together with auxiliary bodies that took care of weapon maintenance and the daily ministrations to the soldiers in terms of their food, their clothes, their equipment, their rest and recreation. Included in this vast human mass were also many women and children who accompanied mainly the mercenaries.

Alexander's campaign comprised a huge population, close to 100,000 people according to calculations by experts, half of which was devoted exclusively to waging war, while all the rest filled auxiliary roles in relation to the soldiers. But what distinguished Alexander's Asian campaign from all other campaigns before and since, and what made him a peerless military commander and, above all, the greatest leader, to this day, was the way in which he culturally penetrated the conquered peoples. At the same time, he personally as well as many of his high-ranking officers accepted and selectively adopted some of the cultural characteristics of the occupied nations.

He founded over 50 new cities, in which Greek populations were settled; he arranged mass weddings of his soldiers with women who lived in the conquered regions; he propagated the achievements of Greek civilisation but accepted and respected the finer cultural elements of the defeated, incorporating them in his everyday life, a practice which, in the case of conquerors of more recent times, and especially the last two centuries, would be inconceivable. By disseminating the teachings of Greek civilisation throughout the depths of Asia, he created a Greek-speaking world which would later have a decisive influence on the Romans. It was this Greco-Roman civilisation that provided the basis for the European civilisation and, by extension, the civilisation of the Western world.

Ίδρυσε πάνω από 50 νέες πόλεις, εγκατέστησε ελληνικό πληθυσμό, προχώρησε σε ομαδικές επιγαμίες στρατιωτών του με γυναίκες των κατακτημένων περιοχών, διέδωσε τα επιτεύγματα του ελληνικού πολιτισμού αλλά αποδέχτηκε και σεβάστηκε τα καλύτερα πολιτισμικά στοιχεία των ηττημένων εντάσσοντάς τα στον καθημερινό του βίο, κάτι που για τους κατακτητές των νεότερων εποχών, προπαντός των δύο τελευταίων αιώνων, είναι αδιανόητο. Μεταφέροντας τα νάματα του ελληνικού πολιτισμού στα βάθη της Ασίας δημιούργησε μια ελληνόφωνη οικουμένη, η οποία επηρέασε καθοριστικά μετέπειτα τους Ρωμαίους. Σε αυτόν τον ελληνορωμαϊκό πολιτισμό βασίστηκε στη συνέχεια ο ευρωπαϊκός, και κατ' επέκταση ο πολιτισμός του σύγχρονου δυτικού κόσμου.

ROCK OPERA: ΓΙΑΤΙ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ;

Ο Αλέξανδρος φρόντισε να πλάσει ο ίδιος τον μύθο του, ένα μύθο ο οποίος διατηρήθηκε ζωντανός για αιώνες και επηρέασε πολλούς λαούς και πολιτισμούς μέχρι τις μέρες μας. Παρά το γεγονός ότι η ζωή του αποτελεί από μόνη της μια δραματουργική πρόκληση δεν επιχειρήθηκε, παρά ελάχιστα, ίσως λόγω της πολυπλοκότητάς της, η θεατρική της αναπαράσταση. Η παρούσα παράσταση επιχειρεί μέσα από τολμηρές προτάσεις να αποδώσει με ιστορική ακρίβεια το πολυσύνθετο έργο του μεγαλύτερου στρατηλάτη όλων των εποχών.

Πολυξένη Αδάμ - Βελένη
αρχαιολόγος - θεατρολόγος

ROCK OPERA: WHY ALEXANDER?

Alexander took care to create his own myth; a myth which has been kept alive for centuries and has influenced many peoples and civilisations to this day. Despite the fact that his life, in and of itself, is a challenge for any playwright, perhaps due to its complexity, there have been very few attempts at a theatrical representation. *Alexander the Great Rock Opera* tries, through bold devices, to convey, with historical accuracy, the composite life and times of the greatest military commander of all time.

Polyxeni Adam - Veleni
archaeologist - theatrologist

Alexander
Achilles, my ancestor died young
But his brave deeds will be forever sung!
If his fate becomes my destiny...
If his fate becomes my destiny...
From Phillip I am to Heracles' clan
So I have to fight hand over hand!
And I'll be first at the battle cry
I won't ask my men to die
While I in safety lie

[WHAT IF YOU DIE]

Alexander
*Homer described this perfect site
This "island in the foaming sea"
Homer you always guide me
Even as an architect you're a true guru
I dedicate this city especially to you, to you*

Chorus
*Behold Alexandria such a glorious city to be
O Queen Alexandria
Of the Nile and the sea
Alexandria Alexandria
Happiness will swell our heart
Alexandria Alexandria
As we build this brand new start*

Priestess
*Thank you Pharaoh Alexander, liberator of the Nile
You freed us from the Persians vile
You founded a new city, Egyptian and Greek
A new home for the muses
A city unique!*

[BEHOLD ALEXANDRIA]

Kaveri Kallasha
*From the land of Egypt Alexander's army strode
Marching to the North like a gleaming tide they flowed
Winning all battles as they passed
They entered the Persian capital, Persepolis, at last.*

[PERSEPOLIS]

ALEXANDER

THE GREAT. ROCK OPERA

by Constantine Athirides

ΣΥΝΟΨΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

ΜΕΡΟΣ Α΄

Prologue

2014 μ.Χ. Κοιλάδα Mumuret, Ινδικός Καύκασος. Είμαστε στην κοινότητα των Καβερί Καλλάσα (ή Καφίρ Καλός, όπως, λανθασμένα, προφέρεται στη Δύση). Η Αφηγήτρια μάς διηγείται έναν παλιό θρύλο της φυλής της, όπου λέγεται πως είναι απόγονοι του στρατού του Sikander Azam (Αλέξανδρος ο Μέγας). Το ίδιο το όνομά τους (Καβερί), οι θεότητες, οι τελετές και τα ιερά τους σύμβολα, άλλωστε, παραπέμπουν στα Καβείρια Μυστήρια, που τελούνταν 24 αιώνες πριν, στον ναό των Μεγάλων Θεών στη Σαμοθράκη.

Brightly Blazing Fire

357 π.Χ. Σαμοθράκη. Υιοθετούμε την άποψη ότι στον ναό των Μεγάλων Θεών, όπου τελούνταν τα Καβείρια Μυστήρια, γνώρισε ο Φίλιππος τη μελλοντική γυναίκα του, αρχιέρεια Μυρτάλη, που μετέπειτα μετονομάστηκε και έγινε γνωστή ως Ολυμπιάδα. Η παρατήρηση αυτή γίνεται, διότι κάποιοι συγγραφείς θεωρούν ότι στη Σαμοθράκη τελούνταν μόνο Διονυσιακά/Βακκικά Μυστήρια. Στον δικό μας σχεδιασμό επιλέγουμε την εκδοχή των Καβειρίων, καθώς η προέλευσή τους από τα Ελευσίνια Μυστήρια, αλλά και από αντίστοιχα της Αιγύπτου, όπως αναφέρει ο Ηρόδοτος, ενώνουν τους κόσμους της Ανατολής και της Δύσης, τον Άμμωνα (Ρα) με τον Δία –εξ ου και Άμμων-Δίας– έννοιες που είναι άρρηκτα δεμένες με τον Αλέξανδρο. Εξάλλου, η ιέρεια μητέρα του φέρεται να είχε γνώση ή ενδεχομένως και σχέση με τα μαντεία της Δωδώνης και της Σίβα. Λεπτομέρειες για την τελετή δεν γνωρίζουμε πολλές, καθώς τηρούνταν απόλυτη μυστικότητα. Ο Πλούταρχος γράφει για τις απόρρητες πληροφορίες που γνώριζε αλλά δεν μπορούσε να αποκαλύψει “όποιοι τινές είναι οι Κάβειροι και όποια τινά μυστήρια τελούν εις τη μητέρα Ρέα, θα ζητήσω συγγνώμη δια τη σιωπή μου... δεν μου επιτρέπεται να γράψω”.

Στο έργο μας, από τα ιστορικά τεκμηριωμένα, κρατούμε την πληροφορία της ύπαρξης της πυράς, του χορού και της μουσικής στη διαδικασία της κάθαρσης (Πλούταρχος: “εν θρονισμῷ καθίσταντες τους μυσμένους οι τελούντες κύκλω περιχορεύειν”), τις ψαλμωδίες και τις επικλήσεις με ακατανόητες λέξεις στους Μεγάλους Θεούς. Οι παρευρισκόμενοι ιερείς, μνημένοι και μουόμενοι, σύμφωνα με τις πηγές, ήταν ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ηλικίας.

Who is That Woman?

Ο Φίλιππος, βασιλιάς της Μακεδονίας, ένας άνδρας με ισχυρή προσωπικότητα και πάθη, που οραματίζεται την ένωση των Ελλήνων αλλά, παρά τους τρεις γάμους του, δεν έχει ακόμα διάδοχο, μαγεύεται από την ομορφιά της Μυρτάλης και εκφράζει την επιθυμία να την κάνει σύζυγό του. Η πιστή του ακόλουθος Λανίκη και ο αδελφός της Κλείτος τον πληροφορούν και τον προειδοποιούν για την προσωπικότητα και τον χαρακτήρα της. Η ιέρεια και πριγκίπισσα των Μολοσσών της Ηπείρου, Μυρτάλη (Ολυμπιάς), είναι ιδιαίτερα μορφωμένη, με έντονη και παθιασμένη ιδιοσυγκρασία. Κατάγεται από τη γενιά του Αχιλλέα, ενώ φήμες τη φέρνουν να συμμετέχει σε Ορφικά Μυστήρια και Διονυσιακά όργια.

SYNOPSIS AND HISTORICAL INFORMATION

PART I

Prologue

2014 AD The Valley of Mumuret, Hindu Kush. We are among the community of the Kaveri Kalasha (or Kafir Kalash as it is erroneously pronounced in the West). The female Narrator recounts an old legend of her tribe about the descendants of the army of Sikander Azam (Alexander the Great). In fact, their very name (Kaveri), their deities, rituals and scared symbols are all linked to the Kaveirian Mysteries, which were held 24 centuries earlier, in the temple of the Great Gods on the island of Samothrace.

Brightly Blazing Fire

357 BC Samothrace. We adopt the view that it was in the temple of the Great Gods, where the Kaveirian Mysteries took place, that Philip met his future wife, the High Priestess Myrtale, who then changed her name and became known as Olympias. We point this out because certain writers believe that Samothrace was the setting for only the Dionysian/Bacchic Mysteries. In our telling of the tale, we choose the Kaveirian version, given that their origin from the Eleusinian Mysteries and similar mysteries of Egypt, according to Herodotus, link the two worlds of the East and West, Ammon (Ra) and Zeus (hence Ammon Zeus), all of which are concepts which are closely tied to Alexander. Indeed, his priestess mother seems to have known about or even to have had some sort of connection to the oracles at Dodona and Siwa. Not many details are known of the ritual, since it was held in absolute secrecy. Plutarch writes about the confidential information which he knew but could not reveal.

In this play, from among the historically documented facts, we have kept the existence of fire, dancing and music in the process of catharsis, the chanting and the unintelligible words used to evoke the Great Gods. The priests and priestesses present, who were initiated or proceeded to become so, according to historical sources, were chosen regardless of their gender, race or age.

Who is That Woman?

Philip, King of Macedonia, a man with a forceful personality and strong passions, who envisions all Greeks becoming united but who, despite his three marriages, still has no heir, is infatuated by the beauty of Myrtale and expresses the desire to make her his wife. His faithful attendant Lanice and her brother Cleitus tell Philip about her and warn him of her character. Myrtale (Olympias), the priestess and Princess of the Molossians of Epirus, is very well educated, with an intense and passionate temperament. She is a descendant of Achilles, and rumour has it that she takes part in Orphic Mysteries and Dionysian orgies.

The Queen at the Oracle

Η βασίλισσα Μυρτάλη επισκέπτεται το Μαντείο της Δωδώνης για να της εξηγήσουν το όνειρο που είδε σχετικά με το παιδί που θα φέρει στον κόσμο. Μέσω των διαλόγων γνωρίζουμε καλύτερα το δυναμικό, απόλυτο και αυταρχικό χαρακτήρα της, αλλά και τη μεγάλη σημασία που είχαν εκείνη την εποχή τα όνειρα και η ερμηνεία τους. Έτσι, μαθαίνουμε από τον Ιερέα ότι το παιδί που θα γεννηθεί, εκτός από την καταγωγή του (απόγονος του Αχιλλέα από την πλευρά της μητέρας του), έχει και μια θεϊκή διάσταση, ουσιαστικά προβλέποντας τη μελλοντική θεοποίησή του από το Μαντείο της Σίβα.

What a Day!

Τη μέρα που γεννήθηκε ο Αλέξανδρος, ο Φίλιππος ήταν στην Ποτίδαια που μόλις είχε κυριεύσει. Την ίδια ημέρα, έφτασαν τα νέα για τη νίκη του στρατηγού Παρμενίωνα επί των Ιλλυριών, καθώς και ότι τα άρματα του Φιλίππου κέρδισαν τις ιπποδρομίες στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Όπως σημειώνει ο Μανφρέντι “στην πραγματικότητα, ο Παρμενίων νίκησε τους Ιλλυριούς στην αρχή του καλοκαιριού και λίγο αργότερα τελέστηκαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες και οι αρματοδρομίες, αλλά μπορούμε, ωστόσο, να πούμε ότι ο Αλέξανδρος γεννήθηκε σε μια χρονιά θαυμάσιων ωινών και ότι τα πάντα έδιναν την εντύπωση πως το μέλλον του θα έμοιαζε περισσότερο με εκείνο ενός θεού παρά με ανθρώπου” (Μανφρέντι, *Μέγας Αλέξανδρος, ο γιος του ονείρου*, μτφρ. Κεφαλλονίτης, εκδ. Λιβάνη, Αθήνα 1999). Στην Ποτίδαια, ο βασιλικός μάντης Αρίστανδρος ερμηνεύει το όνειρο του Φιλίππου. Εν τω μεταξύ, τρεις αγγελιοφόροι φέρνουν τα σπουδαία νέα.

The Halls are Ringing

356 π.Χ. Στο παλάτι της Πέλλας. Η τροφός Λανίκη και οι θεραπαινίδες γιορτάζουν για τη γέννηση του Αλέξανδρου και ετοιμάζονται να υποδεχτούν τον Φίλιππο που θα γνωρίσει τον γιο και διάδοχό του.

A Boy so Lovely

Ο Φίλιππος δίνει το όνομα Ολυμπιάς στη σύζυγό του προς τιμήν της νίκης των αρμάτων του στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Οι δύο ευτυχισμένοι γονείς προβλέπουν για τον νεογέννητο γιο τους ένα εξαιρετικό μέλλον. Ο Φίλιππος βλέπει στον γιο του τον μεγάλο βασιλιά που θα ενώσει τους Έλληνες, ενώ η Ολυμπιάς τη θεία καταγωγή και το λαμπρό του άστρο.

Let’s Play “The Trojan War”

Μερικά χρόνια μετά στη Σχολή του Αριστοτέλη, στο Νυμφαίο της Μίεζας. Ο έφηβος Αλέξανδρος και οι πέντε φίλοι του, μελλοντικοί συνοδοιπόροι και στρατηγοί του, παίζουν τον Τρωικό Πόλεμο, περιμένοντας τον Αριστοτέλη. Γνωρίζουμε τους χαρακτήρες των φίλων και ιδιαίτερα του Ηφαιστίωνα, που ταυτίστηκε με τον Πάτροκλο, όπως εξάλλου και ο Αλέξανδρος με τον πρόγονό του, Αχιλλέα. Ο Αλέξανδρος παρέμεινε εκεί από το 343-340 π.Χ.

Aristotle on Nobility

Ο Αριστοτέλης διδάσκει περί αρετής, περί εξουσίας και περί των αντιστοιχιών που έχουν οι φυσικοί νόμοι με την κοινωνία των ανθρώπων. Ο νεαρός Αλέξανδρος, γνωρίζοντας ότι θα είναι ο μελλοντικός βασιλιάς, ρωτάει τον Δάσκαλό του τι πρέπει να κάνει για να κερδίσει την πειθαρχία των υπηκόων του, κάτι που σκιαγραφεί την προσωπικότητά του, ήδη, από τα εφηβικά του χρόνια. Κατά πολλούς ο Αλέξανδρος ξεπέρασε τον Αριστοτέλη, μη διαχωρίζοντας, για παράδειγμα, τους βάρβαρους από τους Έλληνες.

Teaching Alexander the Iliad

Ο Αριστοτέλης διαβάζοντας την Ιλιάδα επισημαίνει στον Αλέξανδρο την επιλογή του πρόγονού του Αχιλλέα για μια σύντομη μα ένδοξη ζωή. Ο Αλέξανδρος δηλώνει την αφοσίωσή του στο έργο του Ομήρου.

Taming Boukephalus

Ο Αλέξανδρος δαμάζει τον άτιθασο Βουκεφάλα.

The Queen at the Oracle

Queen Myrtale visits the Oracle at Dodona for an explanation of the dream she has had about the child she will bear. Through the dialogue, we get a glimpse of her forceful, authoritarian character, but we also see how important dreams and their interpretation were in those days. Thus, we learn from the Priest that the child which will be born, besides his ancestry (he is a descendant of Achilles on the side of his mother), also has a divine dimension, which is essentially a prediction of his future deification by the Oracle at Siwa.

What a Day!

On the day Alexander was born, Philip was at Potidaia, which he had just captured. That same day saw the arrival of the news of General Parmenion's victory over the Illyrians, as well as of the news that Philip's chariots had won the chariot races at the Olympic Games. As Valerio Massimo Manfredi writes in his Alexander Trilogy, “in fact, Parmenion defeated the Illyrians in the early summer. Shortly thereafter the Olympic Games and the chariot races were held, but nevertheless we could say that Alexander was born in a year of wonderful omens and that everything gave the impression that his future would be more that of a god than of a man.” In Potidea, the royal soothsayer Aristandrus interprets Philip's dream. Meanwhile, three messengers bring the great news.

The Halls Are Ringing

356 BC The palace at Pella. Alexander's nurse Lanice and the maidservants are celebrating the birth of Alexander and preparing to welcome Philip who will meet his son and heir for the first time.

A Boy So Lovely

Philip gives his wife the name Olympias in honour of the victory of his chariots at the Olympic Games. The two happy parents predict an extraordinary future for their newborn son. Philip sees in his son a great king who will unite the Greeks, while Olympias speaks of his divine ancestry and the shining star under which he was born.

Let’s Play “The Trojan War”

A few years later, at Aristotle's school, at the Nymphaeum of Mieza. A teenage Alexander and five friends are playing the Trojan War as they wait for Aristotle. We get to know what these boys are like, especially Hephaestion, who identified with Patroclus, the same way Alexander identified with his ancestor Achilles. Alexander remained there between 343-340 BC.

Aristotle on Nobility

Aristotle teaches Alexander about virtue, power, and about how the laws of nature are reflected in human society. Knowing that he is the future king, young Alexander asks his Teacher what he should do so that his subjects are disciplined, a telling question, even at such an early age, of how his personality would evolve. Indeed, many believe that Alexander surpassed Aristotle, by not distinguishing, for example, between the barbarians and the Greeks.

Teaching Alexander the Iliad

While reading the Iliad to Alexander, Aristotle points out the choice his ancestor Achilles made, to live a short but glorious life. Alexander declares his devotion to Homer's work.

Taming Bucephalus

Alexander tames the unruly horse Bucephalus.

King Philip is Dead

336 π.Χ. Στο παλάτι της Πέλλας. Ο βασιλιάς Φίλιππος δολοφονείται και ο εικοσάχρονος Αλέξανδρος τον διαδέχεται στον θρόνο. Η αναφορά περί ενδεχόμενης εμπλοκής της παραγκωνισμένης πια Ολυμπιάδος, καθώς η σχέση της με τον Φίλιππο ήταν ήδη ταραγμένη, δεν αναπτύσσεται περαιτέρω μια και ουδέποτε αποδείχθηκε.

Meeting Diogenes

Ο νέος βασιλιάς, στο πλαίσιο της προετοιμασίας για την εκστρατεία εναντίον των Περσών, επισκέπτεται την Κόρινθο με σκοπό να οργανώσει την Ελληνική Κοινοπολιτεία. Η επιθυμία του Αλέξανδρου να συναντήσει τον κυνικό φιλόσοφο Διογένη, αλλά και ο γνωστός διάλογος που ακολούθησε, δείχνουν το ενδιαφέρον και την εκτίμηση που πάντα έτρεφε για τη Φιλοσοφία και τους Δασκάλους της.

Olympias' Farewell

Ο Αλέξανδρος ετοιμάζεται για τη μεγάλη περιπέτεια. Η μητέρα του, Ολυμπιάς, τον αποχαιρετά. Σαν μίνα στενοχωριέται που τον αποχωρίζεται και ανησυχεί για τη ζωή του, ενώ σαν ιέρεια του υπενθυμίζει τη θείκή του καταγωγή και τον προτρέπει να επισκεφτεί το Μαντείο της Σίβα.

The Oath

Ο Αλέξανδρος δηλώνει έτοιμος να συνεχίσει το όραμα του Φιλίππου. Οι φίλοι του, που ανακηρύσσονται στρατηγοί, ορκίζονται απόλυτη αφοσίωση. Την άνοιξη του 334 π.Χ. ο στρατός των Ελλήνων, 30.000 πεζοί και 5.000 ιππείς, συγκεντρώθηκε στην Αμφίπολη, απ' όπου ξεκίνησε η μεγάλη εκστρατεία στην Ανατολή.

The Battles

Οι τρεις πρώτες μεγάλες νικηφόρες μάχες, του Γρανικού (334 π.Χ. όπου ο Κλείτος έσωσε τον Αλέξανδρο από βέβαιο θάνατο, κόβοντας το χέρι του Μυθριδάτη), της Ισού (333 π.Χ. όπου ο Πέρσης βασιλιάς, Δαρείος, ετράπη σε φυγή και η οικογένειά του συνελήφθη) και της Γάζας (332 π.Χ., όπου ο Αλέξανδρος τραυματίστηκε).

“What if you die?”

Οι θεραπαινίδες φροντίζουν τους στρατηγούς, που συζητούν για την ιδιαίτερα ριψοκίνδυνη συμπεριφορά του Αλέξανδρου στη μάχη. Ακολουθεί το επινίκιο γλέντι.

Darius' Family

Η συλληφθείσα οικογένεια του βασιλέως των Περσών, Δαρείου, παρουσιάζεται στον Αλέξανδρο και χαιρετά πρώτα τον ρωμαλαίο Ηφαιστίωνα, θεωρώντας, λανθασμένα, ότι αυτός είναι ο βασιλιάς. Αντίθετα από τους φόβους των γυναικών ο Αλέξανδρος δηλώνει τον σεβασμό του. Η κόρη Βαρσίνη θα γίνει μετέπειτα γυναίκα του, ενώ η αδερφή της, Δρύπετις, σύζυγος του Ηφαιστίωνα.

Alexander in Egypt

Η αφηγήτρια μάς πληροφορεί για τη θεοποίηση του Αλέξανδρου στο Μαντείο της Σίβα. Ο Αλέξανδρος, που, ενδεχομένως, από τη μητέρα του είχε μυηθεί στον μυστικισμό, ουδέποτε αποκάλυψε τον διάλογό του με τους ιερείς. Εντούτοις, φέρεται ότι τον αποκάλεσαν «παι Διός».

Behold Alexandria

331 π.Χ. Ο Αλέξανδρος, στο απόγειο της δόξας του. Αφού απελευθέρωσε τους Αιγύπτιους από τον βαρύ περσικό ζυγό, δίνοντάς τους πίσω τα θρησκευτικά τους δικαιώματα και θυσιάζοντας ο ίδιος στον ιερό τους ταύρο, θεμελιώνει την ομορφότερη και μεγαλύτερη πόλη του κόσμου, την πρώτη Αλεξάνδρεια. Ο Αλέξανδρος παρέμεινε εκεί πέντε μήνες ασχολούμενος με τη διοικητική και οικονομική της οργάνωση.

King Philip Is Dead

336 BC The palace at Pella. King Philip is murdered and twenty-year-old Alexander succeeds him to the throne. The possible involvement in the murder of Olympias, who has by now been pushed aside, is not developed any further since it was never proved.

Meeting Diogenes

As part of his preparation for the campaign against the Persians, the young king visits Corinth in order to organize the Hellenic League. Alexander's desire to meet the cynic philosopher Diogenes and the well known dialogue that ensued are indicative of Alexander's enduring interest in and respect for Philosophy and its teachers.

Olympias' Farewell

Alexander prepares for the great adventure. His mother, Olympias, says goodbye. As a mother, she is sad to be separated from him and worries for his life, while as a priestess she reminds him of his divine origin and urges him to visit the oracle at Siwa.

The Oath

Alexander declares that he is ready to carry on Philip's vision. His friend's, who are proclaimed army generals, swear absolute devotion. In the spring of 334 BC, the army of the Greeks, 30,000 foot soldiers and 5,000 horsemen, gathered in Amphipolis, from where the great campaign to the East began.

The Battles

The three first great, victorious battles were the Battle of the Granicus River (334 BC, in which Cleitus saved Alexander from certain death by chopping of the hand of Mithridates); the Battle of Issus (333 BC, in which the Persian King Darius fled and his family was captured); and the Battle of Gaza (332 BC, in which Alexander was injured).

“What if you die?”

The maidservants tend to the generals, who discuss Alexander's especially risky behaviour in battle. There follows a feat to celebrate the Greek victory.

Darius' Family

The family of Darius, King of the Persians, is brought before Alexander. They first address a greeting to the brawny Hephaestion, mistaking him for the king. Despite the women's fears, Alexander declares respect for them. Darius's daughter Barsine will later become Alexander's wife, while her sister, Drypetis, will marry Hephaestion.

Alexander in Egypt

The Narrator tells us about Alexander's deification at the oracle at Siwa. Alexander, who had quite possibly been initiated into mysticism by his mother, never revealed what was spoken between him and the priests. Nevertheless, it is alleged that he was referred to as “son of Zeus”.

Behold Alexandria

331 BC Alexander is at the apogee of his glory. After freeing the Egyptians from the heavy Persian yoke, reinstating their religious rights and offering sacrifices to their sacred bull, Alexander founded the largest and most beautiful city in the world, the first Alexandria. He stayed there for five months, planning out its administrative and financial organisation.

Alexander
*Light of my life, sweet Roxanne
It's true my heart you've won
Take my hand, beside me stand
Your beauty compares to none.*

Roxanne
*Could it be merely chance
You and I, with just one glance
Should unite and be as one
For years and years to come
It has to be serendipity
A chance for true felicity*

Alexander
*Our love was written in the stars
Reached for one, now here you are.*

Roxanne
*Now you know, more or less
In your heart I long to dwell* [...]

Both
*Could it be merely chance
You and I, with just one glance
Should unite and be as one
For years and years to come*

*It has to be serendipity
Falling in love in this way
A chance for true felicity
From my dreams you'll never stray*

Alexander
*From another world you came, my
love
But our hearts are much the same
Now I know I'll never part from you
Light of my life*

[SERENDIPITY]

Alexander
My fellow kinsmen what do I hear
Where is your faith, your courage and cheer?
Tell me is it true, my mighty men
You speak of retreat again?

What about our cause and labors?
Our dreams and our feats
No enemy or native is any match for us
They flee or surrender without a fuss

For Persia and Egypt are now in your hands
You made yourselves masters, masters of these Asian lands

Follow me and gain infinity
Like Heracles, strive for divinity
For a man is man who toils without end
Who fights for a cause and a noble end!

[ALEXANDER'S SPEECH IN INDIA]

Alexander
So it's the end! It's hard! So hard!
At this very point my dream to discard
It is so painful to abandon the quest
The sea is there! Just over that crest!

You have won me over, I must agree
I'll give up my search for the eastern sea
But going back we'll take a new way
So it won't seem like we are running away

I wanted to walk on the last reaches of land
To stand there, head back and scream
I did it, I got here, here I stand
I wanted to fulfil my greatest dream

[DON'T BE ANGRY]

ACT II

Persepolis

Η Αφηγήτρια Καλάσα μάς περιγράφει την προέλαση του Αλέξανδρου στην Ανατολή, όπου κερδίζοντας όλες τις μάχες, με σπουδαιότερη τη μάχη των Γαυγαμήλων, μπήκε, τελικά, στην Περσέπολη. Εκεί, σ΄ ένα συμπόσιο, με την προτροπή μιας Αθηναίας εταίρας, της Θαΐδος, τα ξακουστά για τον πλούτο και την ομορφιά τους ανάκτορα πυρπολούνται, μια πράξη για την οποία ο Αλέξανδρος μετάνιωσε.

Philotas on Trial

Οι μάχες, η ένταση, η κούραση, οι καταχρήσεις, η δόξα και η θεοποίηση του Αλέξανδρου έχουν αρχίσει να επηρεάζουν τον χαρακτήρα και την προσωπικότητά του. Υποψιάζεται παντού εχθρούς και συνωμοσίες εναντίον του, ακόμα κι από τους ίδιους του φίλους του. Ο Αρριανός, παραπέμποντας στον Πτολεμαίο, διατείνεται ότι έγινε δίκη, όπου ο Φιλώτας απολογήθηκε για μια συνωμοσία που ήξερε και δεν αποκάλυψε στον Αλέξανδρο. Άλλοι ιστορικοί θεωρούν ότι ο Φιλώτας και ο πατέρας του Παρμενίων καταδικάστηκαν, επειδή ήταν επικεφαλής των αντιδράσεων κατά της συνέχισης της εκστρατείας προς την Ανατολή, που ήταν το μεγάλο όραμα του Αλέξανδρου.

In the Souk

Στα μετόπισθεν, σ΄ ένα παζάρι στη Βαβυλώνα. Τρεις έμποροι μιλούν για τις νέες πόλεις, την ανάπτυξη του εμπορίου και την πολιτιστική επίδραση της αυτοκρατορίας του Αλέξανδρου στη χώρα τους και στη ζωή τους.

Cleitus’ Death

Σ΄ ένα συμπόσιο ο Αλέξανδρος σκοτώνει με τα ίδια του τα χέρια τον πιστό του Κλείτο, τον άνθρωπο που του έσωσε τη ζωή. Αφορμή της σύγκρουσης ήταν η απαγγελία σατιρικών ποιημάτων του Πράνικου, που χλεύαζαν τον Φίλιππο και τους παλιούς στρατηγούς, κάτι που ο Κλείτος δεν ανέχθηκε. Ο Αλέξανδρος μετάνιωσε την ίδια στιγμή και ουδέποτε συγχώρεσε τον εαυτό του γι΄ αυτή του την πράξη.

Serendipity

Ο Αλέξανδρος στη Σογδιανή γνωρίζει την πανέμορφη ασιάτισσα πριγκίπισσα Ρωξάνη, κόρη του ηγεμόνα της Βακτριανής, Οξυάρτη. Ο έρωτας είναι κεραυνοβόλος.

It’s Time to Return

Ο στρατός των Ελλήνων έχει φτάσει στην Ινδία. Η εννεαετής, όμως, απουσία, τα 30.000 χλμ. που έχουν διανύσει και οι κακουχίες των πολέμων έχουν κουράσει τους στρατιώτες, που νοσταλγούν και ζητούν την επιστροφή στην πατρίδα.

Alexander’s Speech in India

Ο Αλέξανδρος προσπαθεί να τους μεταπείσει θυμίζοντάς τους τα κατορθώματά τους και τ΄ όνειρό τους να φτάσουν στο τέλος του κόσμου. Ο αξιωματικός Κοίνος μιλάει εκ μέρους των στρατιωτών και κονιορτοποιεί τα επιχειρήματα του στρατηγού του. Ο Αλέξανδρος έξαλλος τους διώχνει. Αυτή η αντίδραση από τον ίδιο του τον στρατό θεωρήθηκε η πρώτη του ήττα.

“Don’t be Angry”

Οι στρατηγοί παίρνουν το μέρος των στρατιωτών. Μπροστά στον κίνδυνο της ανταρσίας, ο Αλέξανδρος υποχωρεί και ανακοινώνει ότι θα επιστρέψουν μεν, αλλά από άλλη διαδρομή για να μην θεωρηθεί ως υποχώρηση.

Some Stayed Behind

Κάποιοι αποφάσισαν να μείνουν στα μακρινά μέρη της Ανατολής και να μην ακολουθήσουν τον υπόλοιπο στρατό πίσω στη Δύση. Γνώρισαν και παντρεύτηκαν ντόπιες γυναίκες κι έζησαν μια ειρηνική ζωή στην κοιλάδα Mumuret στον Ινδικό Καύκασο. Είναι αυτοί που οι Καβερί Καλλάσα θεωρούν πρόγονούς τους.

Persepolis

The Kaveri Kalash Narrator describes Alexander’s advance eastward. Winning each battle, including a decisive victory at the Battle of Gaugamela, he finally entered Persepolis. There, while at a symposium and urged on by Thais, an Athenian hetaira, Alexander orders the famously opulent and beautiful palace to be burnt to the ground, an act which he would later regret.

Philotas on Trial

The battles, the tension, the weariness, the dissipation, the glory and deification of Alexander – all this has begun to affect his character and personality. He sees enemies and conspiracies against him everywhere, even among his friends. Arrian, quoting Ptolemy, claims that a trial was held, in which Philotas spoke of a conspiracy which he knew of but did not reveal to Alexander. Other historians believe that Philotas and his father, Parmenion, were condemned because they headed the reaction against continuing the campaign to the East, which was Alexander’s great vision.

In the Souk

Away from the fighting, in a Babylonian bazaar, three merchants are talking about the newly founded cities, the growth of commerce, and the cultural influence of Alexander’s empire on their country and their life.

Cleitus’ Death

At a symposium, using his bare hands, Alexander kills his faithful friend Cleitus, the man who had saved his life. The precipitating factor of the clash was the reading of satirical poems by Pranichus, mocking Philip and the old generals, an insult Cleitus could not abide. Alexander regretted his rash act the moment he had committed it and never forgave himself.

Serendipity

At Sogdiana, Alexander meets the beautiful Asian princess Roxanne, daughter of the ruler of Bactria, Oxyartes. They fall in love at first sight.

It’s Time to Return

The Greek army has come as far as India. But an absence of nine years from Greece, the 30,000 kilometers they’ve covered, and the hardships of war have exhausted the soldiers, who miss their homeland and want to return.

Alexander’s Speech in India

Alexander tries to dissuade them, reminding them of their accomplishments and their dream to reach the ends of the earth. Coenus, an officer, speaks on behalf of the soldiers and quashes his general’s arguments. In anger, Alexander sends him away. This reaction of Alexander’s is taken by his army as his first defeat.

“Don’t Be Angry”

The generals side with the soldiers. Fearing a mutiny, Alexander relents and announces that they will go back, but via another route, so that they are not thought to be retreating.

Some Stayed Behind

Some of the soldiers decided to stay in the distant lands of the East and not follow the rest of the army back to the West. They met and married local women and lived a peaceful life in the Valley of Mumuret in the Hindu Kush. These are the men that the Kaveri Kalasha consider their ancestors.

Plodding

Ο δρόμος της επιστροφής δεν έχει τίποτα το μεγαλειώδες. Αντίθετα, κρύβει θανάσιμους κινδύνους που αποδεκατίζουν τα τρία τέταρτα του στρατού.

“Tell Us Why”

Οι στρατιώτες κάνουν τον απολογισμό του πολέμου από τη δική τους ανθρώπινη σκοπιά.

Nuptials at Susa

Ο Αλέξανδρος προτρέπει σε γάμο 10.000 άνδρες του με Περσίδες γυναίκες, προικίζοντάς τους πλουσιοπάροχα, προκειμένου να ζήσουν εκεί, στη νέα μεγάλη, ανεξίθρησκη, πολυφυλετική, πολυπολιτισμική ελληνοπερσική αυτοκρατορία. Το ίδιο, εξάλλου, έκανε και ο ίδιος νυμφευόμενος την κόρη του Δαρείου, Βαρσίνη, μετέπειτα γνωστή ως Στάτειρα.

What will you do next?

Η Ολυμπιάδα λαχταρά την επιστροφή του γιου της. Όλοι, πίσω στη Μακεδονία, αναρωτιούνται πώς θα συνεχίσει και πώς θα διοικήσει τη νέα του αχανή αυτοκρατορία.

Hephaestion’s Letter

Ο Ηφαιστίων, διοικητής στα Εκβάτανα, αρρωσταίνει ξαφνικά. Ο θάνατος είναι κοντά. Μέσα στην παραζάλη του πυρετού στέλνει ένα τελευταίο γράμμα στον Αλέξανδρο, αναπολώντας τη μοναδική τους φιλία.

Alexander Mourns

Ο Αλέξανδρος συντετριμμένος θρηνεί για τον χαμό του αδελφικού του φίλου, που αγάπησε περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον στη ζωή του.

Babylon

Οι Χαλδαίοι ιερείς, που κατά τους ιστορικούς ήταν διεφθαρμένοι και είχαν καταχραστεί χρήματα για ανοικοδόμηση ναών στη Βαβυλώνα, δεν επιθυμούν την εγκατάσταση του Αλέξανδρου στην πόλη τους. Η παρουσία, άλλωστε, του Αλέξανδρου, που από τη μια είχε κηρύξει ανεξίθρησκία κι από την άλλη είχε ήδη «θεοποιηθεί» ο ίδιος, θα σήμαινε τη μείωση της εξουσίας και της δύναμής τους. Έτσι, η συμβουλή τους, μέσω των «κακών οινών», να μην μπει στη Βαβυλώνα, όπου «θα τον συναντούσε ο θάνατος», ελέγχεται ως προς τις προθέσεις τους, δίνοντας, παράλληλα, στον θεατή την πληροφορία ότι πέρα από τα φυσικά αίτια του θανάτου του, ίσως, υπήρχαν και κάποιοι που επιθυμούσαν την εξόντωσή του.

Alexander is Ill

Ο Αλέξανδρος, ο γιος της Ιέρειας Ολυμπιάδος, ο γιος του Άμμωνα Δία, αγνοεί τους χρησμούς. Στη Βαβυλώνα αρρωσταίνει βαριά. Όλοι ανησυχούν για τη ζωή του. Τι μέλλον θα μπορούσε να έχει η αυτοκρατορία χωρίς τον Αλέξανδρο;

Elegy

13 Ιουνίου 323 π.Χ. Ο Αλέξανδρος πεθαίνει στη Βαβυλώνα.

Restless Soul

Ο θρύλος του μεγάλου στρατηλάτη ζει μέχρι σήμερα.

Σημείωμα για τη βιβλιογραφία:

Για λόγους οικονομίας χώρου δεν θα αναφερθούμε αναλυτικά στη βιβλιογραφία που χρησιμοποιήθηκε για τη συγγραφή του έργου. Θα τονίσουμε, όμως, ότι οι κύριες πηγές μας ήταν οι αρχαίοι συγγραφείς Ηρόδοτος, Πλούταρχος, Αρριανός, Κουίντος Κούρτιος Ρούφος, Διόδωρος ο Σικελιώτης, καθώς και η σύγχρονη έρευνα του Σαράντου Ι. Καργάκου.

Η συγγραφική ομάδα

Plodding

There is nothing glorious about the journey home. In fact, it hides mortal dangers that decimate three quarters of the army.

“Tell Us Why”

The soldiers take stock of the war from their own, human viewpoint.

Nuptials at Susa

Alexander has 10,000 of his men marry Persian women, giving them generous dowries in order to encourage them to live there, in this new, religiously tolerant, multiracial, multicultural, Greek-Persian empire. Indeed, he followed suit and married the daughter of Darius, Varsini, who was later known as Stateira.

What will you do next?

Olympias yearns for the return of her son. Everyone, back home in Macedonia, is wondering what Alexander will do next and how he will govern his vast empire.

Hephaestion’s Letter

Hephaestion, the governor of Ecbatana, suddenly falls ill. Death is close at hand. Delirious with fever, he sends one last letter to Alexander, reminiscing over their unique friendship.

Alexander Mourns

Devastated, Alexander mourns the loss of his good friend, whom he loved more than anyone else in his life.

Babylon

The Chaldean priests, who – according to historians – were corrupt and had embezzled money intended for the rebuilding of temples in Babylon, do not wish for Alexander to settle in their city. Besides, the presence of Alexander who, on the one hand had preached freedom of religion but on the other hand had himself been deified, would mean a diminishing of their authority and power. Thus, their advice, conveyed through “bad omens”, for Alexander not to enter Babylon where “he would be met by death”, is indicative of their intentions, while at the same time giving the audience the information that, apart from any physical causes of death, there were certain individuals who wished him done away with.

Alexander Is Ill

Alexander, the son of the Priestess Olympias, the son of Ammon Zeus, ignores the oracles. In Babylon, he falls gravely ill. Everyone is concerned for his life. What future could the empire have without Alexander?

Elegy

13 June 323 BC. Alexander dies in Babylon.

Restless Soul

The legend of the great marshal lives on to this day.

Note regarding the bibliography:
Due to the limited space, we will not give a detailed list of the sources used in the writing of Alexander Rock Opera. We will emphasise, however, that our main sources were the ancient writers Herodotus, Plutarch, Arrian, Quintus Curtius Rufus, Diodorus of Sicily, and the cotemporary research carried out by Sarantos I. Kargakos.

The author team

A soldier
War is for the young and for the bold
Ten years away, we've gotten old
So many companions that we have lost
So high the price so high the cost
Though we are very glad to be alive
Is that all? Not to be dead? To survive?
Tell us why! What did we really gain?
Was it worth the suffering and pain?
Tell us why...

Our leaders talk of glory and nobility
Of honor and immortality

But we miss; we really miss,
to have a child on our knee

Nothing changes, it's always the same
All the same just like before we came
It seems to be nothing but a game
With no winners and no one to blame
Tell us why, tell us why, tell us why...

[TELL US WHY]

Alexander
*Brothers it's time to make our choice
 We'll marry and our empire will rejoice!
 All of my people live with pride
 Live in peace by my side*

All
Yes, a new beginning together we rejoice

Alexander
Now you're free to worship the gods of your choice

All
A brand new generation with faith and trust

Alexander
A Greek and Persian nation united at last

All
*O that our children live in peace live in freedom
 In Alexander's and our new kingdom*

[NUPTIALS AT SUSA]

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Το ότι ο Αλέξανδρος στην καταγωγή από την πλευρά του πατέρα του ήταν απόγονος του Ηρακλή, από τον Κάρανο, και από την πλευρά της μητέρας του ήταν απόγονος του Αιακού, από το Νεοπτόλεμο, δεν αμφισβητείται σχεδόν από κανέναν. Λέγεται λοιπόν ότι ο Φίλιππος, αφού μυήθηκε στα μυστήρια στη Σαμοθράκη μαζί με την Ολυμπιάδα, εκείνος μικρός ακόμη κι εκείνη ορφανή, την αγάπησε και έτσι σύναψε το γάμο αφού έπεισε τον αδελφό της Αρύββα. Η νύφη λοιπόν, πριν από τη νύχτα που κοιμήθηκαν μαζί στο νυφικό κρεβάτι, αισθάνθηκε ότι, αφού ακούστηκε βροντή, έπεσε κεραυνός πάνω στην κοιλιά της, κι από το χτύπημα προκλήθηκε μεγάλη φωτιά, κι έπειτα, αφού διασπάσθηκε σε φλόγες προς όλες τις κατευθύνσεις, έσβησε. Κι ο Φίλιππος ύστερα από μέρες μετά το γάμο είδε όνειρο ότι έβαλε ο ίδιος σφραγίδα στην κοιλιά της συζύγου του. Η παράσταση της σφραγίδας, όπως νόμιζε, απεικόνιζε λιοντάρι. Κι ενώ οι άλλοι μάντεις προσπαθούσαν να ερμηνεύσουν το όνειρο, γιατί ο γάμος του Φιλίππου απαιτούσε περισσότερη προσοχή, ο Αρίστανδρος από την Τελμυσσό είπε ότι η γυναίκα ήταν έγκυος γιατί, τίποτε το άδειο δε σφραγίζεται και κυοφορεί παιδί ζωηρό και δυνατό σα λιοντάρι.

Κάποτε, κι ενώ κοιμόταν η Ολυμπιάδα, εμφανίστηκε τεντωμένο δίπλα στο σώμα της ένα μεγάλο φίδι, και λένε ότι αυτό κατεσχόην ακύρωσε τον έρωτα και τα γλυκόλογα του Φιλίππου, έτσι που να μην πηγαίνει πια πολλές φορές κοντά της να πιαγιάσει, είτε επειδή φοβήθηκε τίποτε μαγικά σε βάρος του και δηλητήρια από τη γυναίκα, είτε επειδή βεβήλωνε τη συνεύρεση καθώς εκείνη είχε σύντροφο ανώτερο πλάσμα. Υπάρχει και άλλη εξήγηση σχετικά μ' αυτά, ότι δηλαδή όλες οι γυναίκες οι μυημένες στα Ορφικά και στις οργιαστικές τελετές του Διονύσου από τα παλιά χρόνια, που επονομάζονται Κλώδωνες και Μιμαλλόνες, κάνουν πολλά όμοια με τις Ηδωνίδες και τις Θράκισσες γύρω από τον Αίμο από αυτές πιστεύεται ότι προήλθε η λέξη θρησκεύω, λόγω των υπερβολικών και παράξενων ιεροπραξιών και η Ολυμπιάδα, με περισσότερο ζήλο στη μύηση από τις άλλες γυναίκες και εκφράζοντας με αγριότερο τρόπο τη (θείκή της) έκσταση, παρουσίαζε στις συναθροίσεις μεγάλα ήρεμα φίδια, τα οποία ξεπροβάλλοντας από τον κισσό και τα καλάθια των μυστηριακών τελετών και τυλιγόμενα στους θύσσους και τα στεφάνια των γυναικών, καταφόβιζαν τους άνδρες.

[...]

Γεννήθηκε λοιπόν ο Αλέξανδρος στις έξι του μήνα Εκατομβαιώνα, που οι Μακεδόνες τον ονομάζουν Αώω, την ημέρα που κάηκε ο ναός της Αρτέμιδος στην Έφεσο Πάνω σ' αυτό ο Ηγισίας ο Μάγνης είχε πει εξυπνάδα που μπορούσε με την κρούδα της να σβήσει την πυρκαγιά εκείνη είπε δηλαδή ότι δικαιολογημένα κάηκε ο ναός, γιατί η Άρτεμη ασχολούνταν με τη γέννηση του Αλεξάνδρου. Και όσοι από τους μάγους έτυχε να βρίσκονται στην Έφεσο, κρίνοντας ότι το κακό σχετικά με το ναό ήταν σημάδι για άλλο κακό, έτρεχαν εδώ κι εκεί χτυπώντας τα πρόσωπά τους και κρυγάζοντας ότι εκείνη η μέρα είχε γεννήσει μεγάλη συμφορά και δυστυχία στην Ασία. Αντίθετα, στο Φίλιππο που πρόσφατα είχε κυριεύσει την Ποτίδαια, έφτασαν ταυτόχρονα τρεις ειδήσεις, η πρώτη ότι οι Ιλλυριοί είχαν πττηθεί σε μεγάλη μάχη από τον Παρμενίωνα, η δεύτερη ότι το άλογο του είχε νικήσει στους Ολυμπιακούς αγώνες και η τρίτη σχετικά με τη γέννηση του Αλεξάνδρου. Χαρούμενο (το Φίλιππο) γι' αυτά, όπως ήταν φυσικό, τον ξεσήκωσαν ακόμη περισσότερο οι μάντεις, προβλέποντας ότι ο γιος του θα ήταν ανίκητος, καθώς είχε γεννηθεί ταυτόχρονα με τρεις νίκες.

[...]

Κι όσες φορές πάλι αναγγελλόταν ότι ο Φίλιππος ή είχε κυριεύσει ένδοξη πόλη ή είχε πετύχει καμιά σημαντική νίκη, δε χαιρόταν και πολύ που το άκουγε (ο Αλέξανδρος) αλλά έλεγε στους συνομπλικούς του: «Παιδιά, όλα θα τα καταλάβει πρώτος ο πατέρας και για μένα δε θα αφήσει τίποτε το μεγάλο και λαμπρό να το κάνω μαζί σας». Χωρίς να επιθυμεί ούτε πδονή ούτε πλούτο, αλλά αρετή και δόξα, πίστευε ότι, όσο περισσότερα θα κληρονομήσει από τον πατέρα του, τόσο λιγότερα θα αποκτήσει μόνος του. Γι' αυτό, πιστεύοντας ότι, καθώς μεγάλωνε η επικράτεια, τα κατορθώματα τα εξαντλούσε εκείνος (ο Φίλιππος), επιθυμούσε να παραλάβει εξουσία που να μην έχει χρήματα ούτε χλιδές και απολαύσεις, αλλά αγώνες και πολέμους και πεδία δόξας.

[...]

Κι όταν ο Φιλόνικος ο Θεσσαλός έφερε τον Βουκεφάλα στον Φίλιππο για να τον αγοράσει για τριάντα τάλαντα και κατέβηκαν στην πεδιάδα για να δοκιμάσουν το άλογο και φαινόταν ότι ήταν άγριο και γενικά δύσκολο στη χρήση του, αφού ούτε αναβάτη δεχόταν ούτε υπάκουε στη φωνή κανενός από τους ανθρώπους του Φιλίππου, αλλά αγρίευε εναντίον όλων, καθώς δυσανασχετούσε ο Φίλιππος και διέταξε να το απομακρύνουν ως πάρα πολύ άγριο και αδάμαστο, ο Αλέξανδρος που ήταν παρών είπε «τι άλογο χάνουν, γιατί δεν μπορούν να το τιθαεύσουν λόγω απειρίας και νωθρότητας». [...] Αφού έτρεξε αμέσως προς το άλογο και έπιασε τα χαλινάρια του, το έστρεψε προς τον

PLUTARCH'S LIVES

ALEXANDER

All are agreed that Alexander was descended on his father's side from Herakles through Karanus, and on his mother's from Æakus through Neoptolemus. We are told that Philip and Olympias first met during their initiation into the sacred mysteries at Samothrace, and that he, while yet a boy, fell in love with the orphan girl, and persuaded her brother Arymbas to consent to their marriage. The bride, before she consorted with her husband, dreamed that she had been struck by a thunderbolt, from which a sheet of flame sprang out in every direction, and then suddenly died away. Philip himself some time after his marriage dreamed that he set a seal upon his wife's body, on which was engraved the figure of a lion.

When he consulted the soothsayers as to what this meant, most of them declared the meaning to be, that his wife required more careful watching; but Aristander of Telmessus declared that she must be pregnant, because men do not seal up what is empty, and that she would bear a son of a spirited and lion-like disposition. Once Philip found his wife asleep, with a large tame snake stretched beside her; and this, it is said, quite put an end to his passion for her, and made him avoid her society, either because he feared the magic arts of his wife, or else from a religious scruple, because his place was more worthily filled. Another version of this story is that the women of Macedonia have been from very ancient times subject to the Orphic and Bacchic frenzy (whence they were called Clodones and Mimallones), and perform the same rites as do the Edonians and the Thracian women about Mount Haemus, from which the word “threskeuein” has come to mean “to be over-superstitious.” Olympias, it is said, celebrated these rites with exceeding fervour, and in imitation of the Orientals, and to introduce into the festal procession large tame serpents, which struck terror into the men as they glided through the ivy wreaths and mystic baskets which the women carried on their heads.

[...]

Alexander was born on the sixth day of the month Hekatombæon, which the Macedonians call Lous, the same day on which the temple of Artemis at Ephesus was burned. This coincidence inspired Hegesias of Magnesia to construct a ponderous joke, dull enough to have put out the fire, which was, that it was no wonder that the temple of Artemis was burned, since she was away from, it, attending to the birth of Alexander. All the Persian magi who were in Ephesus at the time imagined that the destruction of the temple was but the forerunner of a greater disaster, and ran through the city beating their faces and shouting that on that day was born the destroyer of Asia. Philip, who had just captured the city of Potidæa, received at that time three messengers. The first announced that the Illyrians had been severely defeated by Parmenio; the second that his racehorse had won a victory at Olympia, and the third, that Alexander was born. As one may well believe, he was delighted at such good news and was yet more overjoyed when the soothsayers told him that his son, whose birth coincided with three victories, would surely prove invincible.

[...]

Whenever he heard of Philip's having taken some city or won some famous victory, he used to look unhappy at the news, and would say to his friends, “Boys, my father will forestall us in everything; he will leave no great exploits for you and me to achieve.” Indeed, he cared nothing for pleasure or wealth, but only for honour and glory; and he imagined that the more territory he inherited from his father, the less would be left for him to conquer. He feared that his father's conquests would be so complete, as to leave him no more battles to fight, and he wished to succeed, not to a wealthy and luxurious, but to a military empire, at the head of which he might gratify his desire for war and adventure.

[...]

When Philoneikus the Thessalian brought the horse Boukephalus and offered it to Philip for the sum of thirteen talents, the king and his friends proceeded to some level ground to try the horse's paces. They found that he was very savage and unmanageable, for he allowed no one to mount him, and paid no attention to any man's voice, but refused to allow any one to approach him. On this Philip became angry, and bade them take the vicious intractable brute away. Alexander, who was present, said, “What a fine horse they are ruining because they are too ignorant and cowardly to manage him”. [...]

ήλιο, γιατί όπως φαίνεται, κατάλαβε ότι βλέποντας το άλογο να πέφτει η σκιά του μπροστά και να κινείται, τρόμαζε. Κι αφού το πλησίασε λίγο και το χάιδεψε, επειδή έβλεπε να είναι γεμάτο θυμό και αγριάδα, αφού έβγαλε ήσυχια τη χλαμύδα, με ένα πήδημα το καβάλησε με ασφάλεια. Κι αφού τράβηξε ελαφρά με τα λουριά το χαλινάρι, το έσφιξε χωρίς χτύπημα και σπιρούνι κι όταν είδε ότι το άλογο σταμάτησε την αγριάδα κι ότι ήταν πανέτοιμο να τρέξει, το χούγιαξε και το άφησε να τρέξει, φωνάζοντας τώρα δυνατότερα και χτυπώντας το και με τα πόδια (στην κοιλιά του).

Στην ακολουθία του Φιλίππου στην αρχή επικράτησε αγωνία και σιωπή μόλις όμως έκανε στροφή και γύρισε σοβαρός και χαρούμενος, όλοι οι άλλοι έβγαλαν αλαλαγμούς (χαράς), ενώ ο πατέρας λέγεται ότι και δάκρυσε από τη χαρά του και, μόλις κατέβηκε (ο Αλέξανδρος) από το άλογο, τον φίλησε και του είπε: «Παιδί μου, αναζήτησε βασιλεία αντίστοιχη με τον εαυτό σου γιατί η Μακεδονία δεν σε χωράει».

[...]

Ήταν και από τη φύση του φίλος του λόγου και της μάθησης και της ανάγνωσης και, θεωρώντας και ονομάζοντας την Ιλιάδα (του Ομήρου) εφόδιο της πολεμικής αρετής, την πήρε από τον Αριστοτέλη που τη διόρθωσε, την οποία ονομάζουν «από το νάρθηκα», και την είχε πάντα μαζί με το μικρό σπαθί του κάτω από το προσκέφαλο, όπως έχει ιστορήσει ο Ονυσίκριτος. [...] Και θαυμάζοντας στην αρχή και αγαπώντας τον Αριστοτέλη όχι λιγότερο, όπως έλεγε ο ίδιος, από τον πατέρα του, γιατί στο δεύτερο χρωστούσε τη ζωή του, ενώ στον πρώτο την ενάρετη ζωή του, αργότερα τον υποπτεύθηκε κάπως, όχι για να του κάνει κάτι κακό, αλλά οι φιλοφρονήσεις του δεν είχαν απέναντι του εκείνο το σφοδρό και αγαπτικό και έγιναν απόδειξη της (κάποιας) αποξένωσης. Όμως ο έμφυτος και μεγαλωμένος μαζί του ζήλος και πάθος για τη φιλοσοφία δεν ξεριζώθηκε από την ψυχή του.

[...]

Ανέλαβε λοιπόν τη βασιλεία στα είκοσι του χρόνια, γεμάτη μεγάλους φθόνους και φοβερά μίσση και κινδύνους από παντού. Γιατί, ούτε αυτά τα βαρβαρικά και τα γειτονικά έθνη ανέχονταν την υποδούλωση, επιθυμώντας την πατροπαράδοτή τους βασιλεία, ούτε είχε χρόνο να υποτάξει και να ελέγξει την Ελλάδα, όπου ο Φίλιππος είχε επιβληθεί με τα όπλα, αλλά αφού μόνο άλλαξε και τάραξε τα πράγματα, που τα χαρακτήριζε πολλές σάλος και κινητικότητα λόγω της ασυνήθιστης εξέλιξης, τα άφησε. Επειδή λοιπόν οι Μακεδόνες φοβούνταν το χρόνο και έκριναν ότι έπρεπε ο Αλέξανδρος να αφήσει και να μην εκβιάσει την κατάσταση στην Ελλάδα, αλλά να συνομιλήσει με πρεμία με τους επαναστατημένους βαρβάρους και να καταστείλει στην έναρξή τους τις εξεγέρσεις, ο ίδιος με αντίθετη λογική εξόρμησε με τόλη και γενναιότητα να αποκτήσει την ασφάλεια και τη σωτηρία της κατάστασης, γιατί, και σε κάτι μόνο αν φαινόταν ότι υποχωρεί στο φρόνημα, όλοι θα έπεφταν επάνω του.

[...]

Κι όταν συγκεντρώθηκαν οι Έλληνες στον Ισθμό και αποφάσισαν να εκστρατεύσουν εναντίον των Περσών» με τον Αλέξανδρο, αναγορεύτηκε αρχηγός. Και καθώς πολλοί πολιτικοί άνδρες και φιλόσοφοι τον συνάντησαν και του εξέφραζαν τα συχαρητήρια, έλεγε ότι και ο Διογένης ο Σινωπέας που ζούσε τότε στην Κόρινθο θα έκανε το ίδιο. Επειδή εκείνος παρέμενε αργόσχολος στο Κράναιο, ελάχιστο ενδιαφερόμενος για τον Αλέξανδρο, πήγε ο Αλέξανδρος σ' αυτόν ήταν ξαπλωμένος στον ήλιο. Σηκώθηκε ελαφρά, καθώς έρχονταν προς το μέρος του τόσο πολλοί άνθρωποι, και κοίταξε προς τον Αλέξανδρο. Κι όταν εκείνος, αφού τον χαιρέτησε και τον προσφώνησε, τον ρώτησε αν έχει ανάγκη από κάτι, του είπε: «Πήγαινε λίγο πιο πέρα από τον ήλιο».

Λέγεται ότι ο Αλέξανδρος, παρόλο που περιφρονήθηκε μ' αυτό, έτσι αντιμετώπισε και τόσο θαύμασε την υπεροψία και το μέγεθος του άνδρα, ώστε, όταν κατά την αποχώρησή η ακολουθία του γελούσε και κορόιδευε, είπε: «Κι όμως, αν δεν ήμουν Αλέξανδρος, μπορούσα να ήμουν Διογένης».

[...]

Θέλοντας να πάρει χρησμό από το θεό σχετικά με την εκστρατεία, επισκέφτηκε τους Δελφούς, και επειδή κατά τύχη εκείνες οι μέρες ήταν αποφράδες, κατά τις οποίες απαγορευόταν να δίδονται χρησμοί, πρώτα έστειλε και κάλεσε την προμάντιδα. Κι όταν, καθώς εκείνη αρνούσαν και επικαλούνταν το νόμο, αυτός ανέβηκε και την έσυρε βίαια στο ναό και εκείνη, σαν πτημένη από τη βία, είπε «είσαι ανίκητος, παιδί μου», αυτό μόλις το άκουσε ο Αλέξανδρος, είπε ότι δε χρειάζεται πια άλλο χρησμό, αλλά έχει το χρησμό που ήθελε από αυτήν.

[...]

Για το πλήθος του στρατεύματος, αυτοί που το αναφέρουν ως μικρότερο γράφουν ότι ήταν τριάντα χιλιάδες πεζοί και τέσσερις χιλιάδες ιππείς, κι αυτοί που το αναφέρουν μεγαλύτερο σαράντα τρεις χιλιάδες πεζοί και πέντε χιλιάδες ιππείς. [...] Αλλά αν και ξεκινούσε με τόσο λίγα και περιορισμένα εφόδια, δεν ανέβηκε νωρίτερα στο πλοίο, παρά αφού, εξετάζοντας την κατάσταση των «εταίρων» του, μοίρασε σε άλλον χωράφι, σε άλλον χωριό και σε άλλον εισόδημα από συνοίκηση χωριών ή από λιμάνι. Κι αφού εξαντλήθηκαν και προσδιορίστηκαν σχεδόν όλες οι βασιλικές κτήσεις, ο Περδίκκας του είπε: «Για τον εαυτό σου, βασιλιά, τι κρατάς;». Κι όταν εκείνος απάντησε ότι (κρατά) τις ελπίδες, (ο Περδίκκας) απάντησε: «Κι εμείς αυτές θα πάρουμε, όσοι

Alexander ran straight up to the horse, took him by the bridle, and turned him to the sun; as it seems he had noticed that the horse's shadow dancing before his eyes alarmed him and made him restive. He then spoke gently to the horse, and patted him on the back with his hand, until he perceived that he no longer snorted so wildly, when, dropping his cloak, he lightly leaped upon his back. He now steadily reined him in, without violence or blows, and as he saw that the horse was no longer ill-tempered, but only eager to gallop, he let him go, boldly urging him to full speed with his voice and heel.

Philip and his friends were at first silent with terror; but when he wheeled the horse round, and rode up to them exulting in his success, they burst into a loud shout. It is said that his father wept for joy, and, when he dismounted, kissed him, saying, "My son, seek for a kingdom worthy of yourself: for Macedonia will not hold you."

[...]

He was likewise fond of literature and of reading, and we are told by Onesikritus that he was wont to call the Iliad a complete manual of the military art, and that he always carried with him Aristotle's recension of Homer's poems, which is called 'the casket copy,' and placed it under his pillow together with his dagger. [...] Alexander when a youth used to love and admire Aristotle more even than his father, for he said that the latter had enabled him to live, but that the former had taught him to live well. He afterwards suspected him somewhat; yet he never did him any injury, but only was not so friendly with him as he had been, whereby it was observed that he no longer bore him the good-will he was wont to do. Notwithstanding this, he never lost that interest in philosophical speculation which he had acquired in his youth.

[...]

At the age of twenty he succeeded to the throne of Macedonia, a perilous and unenviable inheritance: for the neighbouring barbarian tribes chafed at being held in bondage, and longed for the rule of their own native kings; while Philip, although he had conquered Greece by force of arms, yet had not had time to settle its government and accustom it to its new position. He had overthrown all constituted authority in that country, and had left men's minds in an excited condition, eager for fresh changes and revolutions. The Macedonians were very sensible of the dangerous crisis through which they were passing, and hoped that Alexander would refrain as far as possible from interfering in the affairs of Greece, deal gently with the insurgent chiefs of his barbarian subjects, and carefully guard against revolutionary outbreaks. He, however, took quite a different view of the situation, conceiving it to be best to win safety by audacity, and carrying things with a high hand, thinking that if he showed the least sign of weakness, his enemies would all set upon him at once.

[...]

The Greeks after this assembled at Corinth and agreed to invade Persia with Alexander for their leader. Many of their chief statesmen and philosophers paid him visits of congratulation, and he hoped that Diogenes of Sinope, who was at that time living at Corinth, would do so. As he, however, paid no attention whatever to Alexander and remained quietly in the suburb called Kraneium, Alexander himself went to visit him. He found him lying at full length, basking in the sun. At the approach of so many people, he sat up, and looked at Alexander. Alexander greeted him, and enquired whether he could do anything for him. "Yes," answered Diogenes, "you can stand a little on one side, and not keep the sun off me."

This answer is said to have so greatly surprised Alexander, and to have filled him with such a feeling of admiration for the greatness of mind of a man who could treat him with such insolent superiority, that when he went away, while all around were jeering and scoffing he said, "Say what you will; if I were not Alexander, I would be Diogenes."

[...]

Desiring to consult the oracle of Apollo concerning his campaign, he now proceeded to Delphi. It chanced that he arrived there on one of the days which are called unfortunate, on which no oracular responses can be obtained. In spite of this he at once sent for the chief priestess, and as she refused to officiate and urged that she was forbidden to do so by the law, he entered the temple by force and dragged her to the prophetic tripod. She, yielding to his persistence, said, "You are irresistible, my son." Alexander, at once, on hearing this, declared that he did not wish for any further prophecy, but that he had obtained from her the response which he wished for.

[...]

The number of his army is variously stated by different authorities, some saying that it amounted to thirty thousand foot and four thousand horse, while others put the whole amount so high as forty-three thousand foot and five thousand horse. [...] Yet although he started with such slender resources, before he embarked he carefully

εκστρατεύσουμε μαζί σου». Κι όταν ο Περδίκκας παραιτήθηκε από το μερίδιο που είχε προσδιοριστεί γι’ αυτόν, έκαναν το ίδιο και μερικοί από τους άλλους φίλους. Σ’ όσους όμως τα έπαιρναν και τα ζητούσαν τα χάριζε πρόθυμα, και έτσι έκανε τη διανομή εξατλώνοντας τις περισσότερες κτήσεις της Μακεδονίας.

[...]

Στο μεταξύ, καθώς οι στρατηγοί του Δαρείου είχαν συγκεντρώσει μεγάλη δύναμη και είχαν παραταχθεί στη διάβαση του Γρανικού, ήταν ανάγκη να δοθεί μάχη σα να βρίσκονταν στις πύλες της Ασίας. [...] Κι ενώ ο Παρμενίωνας, καθώς είχε προχωρήσει η μέρα, δεν τον άφηνε να το διακινδυνεύσει, απαντώντας (ο Αλέξανδρος) ότι θα ντρεπόταν τον Ελλήσποντο, αν φοβόταν το Γρανικό, ενώ είχε διαβεί τον πρώτο, ορμάει στο ποτάμι με δεκατρείς ίλες ιππέων και προελαύνοντας ανάμεσα από εκθρικά βέλη και απόκρημνους τόπους, προστατευόμενος από πεζούς και ιππείς, και μέσα από ορμητικό και απειλητικό ποτάμι, έδωσε την εντύπωση ότι ενεργούσε ως στρατηγός περισσότερο μανιασμένα και από απόγνωση παρά συνετά. [...] Αυτή η νίκη σήμανε αμέσως μεγάλη μεταβολή των πραγμάτων υπέρ του Αλεξάνδρου, ώστε και τις Σάρδεις να πάρει με το μέρος του, την προωθημένη θέση (προς τη Μεσόγειο) για την ηγεμονία των βαρβάρων στη θάλασσα, και να προσθέσει και άλλες πόλεις. Αντιστάθηκαν μόνο η Αλικαρνασσός και η Μίλητος, για τις οποίες, αφού κυρίευσε ολοκληρωτικά και υπόταξε όλα τα μέρη γύρω από αυτές, αντιμετώπισε δυο επιλογές σχετικά με τα άλλα. Πολλές φορές δηλαδή βιαζόταν να διακινδυνεύσει για όλα εξαπολύοντας επίθεση εναντίον του Δαρείου, ενώ άλλες φορές πάλι σκεφτόταν, αφού πρώτα ασκηθεί και δυναμωθεί με παραθαλάσσιες κτήσεις και χρήματα, έτσι να προχωρήσει εναντίον εκείνου.

[...]

Και στο κρασί ήταν λιγότερο φίλος απ’ ό,τι πιστευόταν, και πιστευόταν (αυτό) λόγω του χρόνου που περνούσε όχι πίνοντας περισσότερο αλλά μιλώντας, διαθέτοντας με κάθε ποτήρι πάντα πολλή ώρα για συζήτηση, προπαντός όταν είχε ελεύθερο χρόνο. Γιατί από τη δράση δεν τον κρατούσε μακριά ούτε το κρασί ούτε ο ύπνος ούτε κάποιο παιχνίδι ούτε γάμος ούτε θέαμα, όπως τους άλλους στρατηγούς• αυτό το δηλώνει η ζωή του, που παρόλο ότι ήταν πολύ σύντομη, τη γέμισε με πάρα πολλές και πολύ σπουδαίες πράξεις. Τις ελεύθερες μέρες, αφού πρώτα σπκωνόταν και πρόσφερε θυσίες στους θεούς, αμέσως καθόταν και έπαιρνε το πρόγευμα έπειτα γέμιζε την ημέρα του κυνηγώντας ή γράφοντας ή διδάσκοντας κάτι από τα πολεμικά ή διαβάζοντας. Αν διάνυε δρόμο χωρίς πολύ επείγουσα ανάγκη, ταυτόχρονα με την πορεία ασκούσαν ή στο να τοξεύει ή στο να ανεβαίνει σε άρμα και να κατεβαίνει την ώρα που έτρεχε. Πολλές φορές σε ώρα ψυχαγωγίας κυνηγούσε αλεπούδες και πουλιά, όπως μπορούμε να το διαπιστώσουμε από τα στοιχεία που κατέγραφαν καθημερινά (από τις εφημερίδες του στρατού). Κι όταν γύριζε στη σκηνή και έμπαινε για λουτρό και για τις επαλείψεις (με αρώματα), ρωτούσε τους αρτοποιούς και τους μάγειρες αν είχαν προετοιμασθεί σωστά όλα τα σχετικά με το δείπνο. Και άρχιζε να παίρνει το δείπνο του αργά και να πέφτει για ύπνο σε προχωρημένη τη νύχτα, και ήταν θαυμαστή η επιμέλεια και ο έλεγχος στο τραπέζι, για να μη μοιρασθεί κάτι ούτε άνισα ούτε αδιάφορα• το ποτό, όπως προαναφέρθηκε, το παρέτεινε σε ώρα για πολύ λόγω φλυαρίας. Και ενώ ως προς τα άλλα ήταν ο πιο ευχάριστος από τους βασιλείς στη συναναστροφή και γεμάτος με όλες τις χάρες, με τις περηφάνιες του γινόταν δυσάρεστος και πολύ αρχηγικός, παρασυρόμενος ο ίδιος προς την αλαζονεία και επιτρέποντας στους κόλακες να τον καβαλικεύουν, πράγματα απ’ τα οποία ενοχλούνταν οι πιο σοβαροί από όσους παραβρίσκονταν στη συντροφιά, γιατί δεν ήθελαν μήτε να συναγωνίζονται με τους κόλακες μήτε να υστερούν σε παρόμοιους επαίνους γιατί το πρώτο φαινόταν ότι ήταν αισχρό και το δεύτερο υπέκρυπτε κίνδυνο. Αφού λουζόταν μετά το ποτό, πολλές φορές κοιμόταν μέχρι το μεσημέρι μερικές φορές μάλιστα κοιμόταν όλη την ημέρα. Ο Αλέξανδρος λοιπόν και στα φαγητά έδειχνε εγκράτεια, ώστε, ενώ πολλές φορές του έφερναν τους πιο σπάνιους καρπούς και ψάρια από τη θάλασσα, τα μοίραζε στους φίλους του και δεν κρατούσε για τον εαυτό του πολλές φορές τίποτε. Βέβαια, πάντα το δείπνο του είχε μεγαλοπρέπεια, και με συνεχείς αυξήσεις της δαπάνης για τα ευτυχή γεγονότα έφτασε στο τέλος τις δέκα χιλιάδες δραχμές• εκεί σταμάτησε και τόσο ποσό καθορίστηκε να ξοδεύουν αυτοί που υποδέχονταν τον Αλέξανδρο.

[...]

Αφού κυριάρχησε στην Αίγυπτο, ήθελε να κάνει μεγάλη και πολυάνθρωπη Ελληνική πόλη και να βάλει το όνομά του, και μετρούσε κάποιον τόπο με τη σύμφωνη γνώμη των αρχιτεκτόνων και χάραζε τα τείχη της, μεγάλα όσο πουθενά (για πόλη). Έπειτα, τη νύχτα στον ύπνο του είδε θαυμαστό όνειρο• ένας άνδρας με κάτασπρα μαλλιά και μεγαλόπρεπος στη μορφή που φάνηκε ότι στάθηκε πλάι του και του είπε τα εξής λόγια: «Υπάρχει συνεχόμενο κάποιο νησί στο τρικυμισμένο πέλαγος, μπροστά στην Αίγυπτο• αυτό το ονομάζουν Φάρο». Αφού λοιπόν σηκώθηκε αμέσως, βάδισε προς το Φάρο, που τότε ήταν ακόμη νησί λίγο πιο πάνω από τον Κανωβικό κόλπο, ενώ τώρα με προσχώσεις ενώθηκε με την ξηρά.

enquired into the affairs of his friends, and made them all ample presents, assigning to some of them large tracts of land, and to others villages, the rents of houses, or the right of levying harbour dues. When he had almost expended the whole of the revenues of the crown in this fashion, Perdikkas enquired of him, “My king, what have you reserved for yourself?” “My hopes,” replied Alexander. “Then,” said Perdikkas, “are we who go with you not to share them?” and he at once refused to accept the present which had been offered to him, as did several others. Those, however, who would receive his gifts, or who asked for anything, were rewarded with a lavish hand, so that he distributed among them nearly all the revenues of Macedonia; so confident of success was he when he set out.

[...]

Meanwhile the generals of Darius had collected a large army, and posted it at the passage of the river Granikus, so that it was necessary for Alexander to fight a battle in order to effect so much as an entrance into Asia. [...] When Parmenio besought him not to risk a battle, as the season was far advanced, he said that the Hellespont would blush for shame if he crossed it, and then feared to cross the Granikus, and at once plunged into the stream with thirteen squadrons of cavalry. It seemed the act of a desperate madman rather than of a general to ride thus through a rapid river, under a storm of missiles, towards a steep bank where every position of advantage was occupied by armed men. [...] This victory wrought a great change in Alexander’s position. Several of the neighbouring states came and made their submission to him, and even Sardis itself, the chief town in Lydia, and the main station of the Persians in Asia Minor, submitted without a blow. The only cities which still resisted him, Halikarnassus and Miletus, he took by storm, and conquered all the adjacent territory, after which he remained in doubt as to what to attempt next; whether to attack Darius at once and risk all that he had won upon the issue of a single battle, or to consolidate and organise his conquests on the coast of Asia Minor, and to gather new strength for the final struggle.

[...]

He was less given to wine than he was commonly supposed to be. He was thought to be a great drinker because of the length of time which he would pass over each cup, in talking more than in drinking it, for he always held a long conversation while drinking, provided he was at leisure to do so. If anything had to be done, no wine, or desire of rest, no amusement, marriage, or spectacle could restrain him, as they did other generals. This is clearly shown by the shortness of his life, and the wonderful number of great deeds which he performed during the little time that he lived. When he was at leisure, he used to sacrifice to the gods immediately after rising in the morning, and then sit down to his breakfast. After breakfast, he would pass the day in hunting, deciding disputes between his subjects, devising military manœuvres, or reading. When on a journey, if he was not in any great hurry, he used, while on the road, to practice archery, or to dismount from a chariot which was being driven at full speed, and then again mount it. Frequently also he hunted foxes and shot birds for amusement, as we learn from his diaries. On arriving at the place where he intended to pass the night, he always bathed and anointed himself, and then asked his cooks what was being prepared for his dinner. He always dined late, just as it began to grow dark, and was very careful to have his table well provided, and to give each of his guests an equal share. He sat long over his wine, as we have said, because of his love of conversation. And although at all other times his society was most charming, and his manners gracious and pleasant beyond any other prince of his age, yet when he was drinking, his talk ran entirely upon military topics, and became offensively boastful, partly from his own natural disposition, and partly from the encouragement which he received from his flatterers. This often greatly embarrassed honest men, as they neither wished to vie with the flatterers in praising him to his face, nor yet to appear to grudge him his due share of admiration. To bestow such excessive praise seemed shameful, while to withhold it was dangerous. After a drinking bout, he would take a bath, and often slept until late in the following day; and sometimes he passed the whole day asleep. He cared but little for delicate food, and often when the rarest fruits and fish were sent to him from the sea-coast, he would distribute them so lavishly amongst his friends as to leave none for himself; yet his table was always magnificently served, and as his revenues became increased by his conquests, its expense rose to ten thousand drachmas a day. To this it was finally limited, and those who entertained Alexander were told that they must not expend more than that sum.

[...]

The story goes that after conquering Egypt, he desired to found a great and populous Grecian city, to be called after his own name, and that after he had fixed upon an excellent site, where in the opinion of the best architects, a city surpassing anything previously existing could be built, he dreamed that a man with long hair and venerable aspect appeared to him, and recited the following verses: “Hard by, an island in the stormy main Lies close to Egypt, Pharos is its name.”

Μόλις λοιπόν είδε αυτόν τον τόπο τον προικισμένο από τη φύση –γιατί είναι μια λωρίδα με πλάτος ακριβώς ίσο με τον ισθμό που διαχωρίζει τη μεγάλη λίμνη και τη θάλασσα και τελειώνει με μεγάλο λιμάνι– είπε ότι ο Όμηρος ήταν ασφαλώς αξιοθαύμαστος και στα άλλα και σοφότατος αρχιτέκτονας και έδωσε εντολή να χαράξουν: το σχέδιο της πόλης προσαρμόζοντάς το στην περιοχή.

[...]

Ο Αλέξανδρος λοιπόν αγωνίστηκε για την αρετή εκτιθέμενος ο ίδιος σε κίνδυνο και προτρέποντας συνάμα και τους άλλους• οι φίλοι του όμως, που λόγω του πλούτου και της αλαζονείας επιθυμούσαν πια να ζουν στην πολυτέλεια και να είναι αργόσχολοι, δυστροπούσαν με τις περιπλανήσεις και τις εκστρατείες και σιγά-σιγά έφτασαν στο σημείο να τον βρίζουν και να τον κακολογούν. Κι αυτός στην αρχή τα αντιμετώπιζε αυτά με πραότητα, λέγοντας ότι είναι κοινό γνώρισμα για βασιλιά να κακολογείται, παρόλο που ενεργεί ορθά. Κι όμως κάποια μικρά περιστατικά που έγιναν για τους φίλους του ήταν αποδείξεις της μεγάλης αγάπης και τιμής (προς αυτούς).

[...]

Και στον τρόπο ζωής ακολουθούσε ακόμη περισσότερο για τον εαυτό του τις συνήθειες των ντόπιων, και εκείνους τους οδηγούσε σε γνωριμία με τις Μακεδονικές συνήθειες, πιστεύοντας ότι θα εξασφαλισθεί ήρεμη κατάσταση με την ανάμειξη και την επικοινωνία περισσότερο παρά με τη βία, όταν ο ίδιος θα αποχωρούσε (από εκεί). Γι' αυτό, αφού διάλεξε τριάντα χιλιάδες νέους, διέταξε να τους μάθουν Ελληνικά και να τους εκπαιδεύσουν στα Μακεδονικά όπλα, ορίζοντας πολλούς που θα φρόντιζαν γι' αυτά, και ο γάμος με τη Ρωξάνη έγινε από έρωτα, καθώς την είδε καλή και ωραία σε ένα χορό σε διασκέδαση, και φάνηκε ότι ήταν συμβατός με τα έθιμα της περιοχής. Γιατί χάρηκαν οι βάρβαροι με τη σύναψη του γάμου, και τον Αλέξανδρο τον αγάπησαν πάρα πολύ, επειδή συμπεριφέρθηκε πολύ συνετά σχετικά μ' αυτό το θέμα και δεν προτίμησε να συζεί παράνομα με τη γυναίκα από την οποία αποκλειστικά σκλαβώθηκε. Και επειδή από τους πιο επιστήθιους φίλους του έβλεπε τον Ηφαιστίωνα να τον επαινεί και να καμαρώνει μαζί του, και τον Κρατερό να μένει σταθερός στα πατροπαράδοτα, με τον πρώτο αντιμετώπιζε τα σχετικά με τους βαρβάρους και με το δεύτερο τα σχετικά με τους Έλληνες και τους Μακεδόνες• και γενικά τον πρώτο τον αγαπούσε εξαιρετικά και τον δεύτερο τον τιμούσε, λέγοντας πάντοτε ότι ο Ηφαιστίωνας αγαπούσε τον Αλέξανδρο και ο Κρατερός το βασιλιά.

[...]

Όχι αργότερα έγιναν και τα σχετικά με τον Κλείτο, πολύ πιο άγρια από τα σχετικά με το Φιλώτα και μόνο με το άκουσμά τους• συνεκτιμώντας όμως λογικά την αιτία και τις περιστάσεις, κατανοούμε ότι αυτά έγιναν από τον βασιλιά όχι σε νηφάλια κατάσταση αλλά από μια κακή στιγμή, με αιτιολογία για την τύχη του Κλείτου την οργή και τη μέθη. [...] Έτσι, αφού πήρε ο Αλέξανδρος από κάποιον από τους ακολούθους του τη λόγχη, διαπερνά τον Κλείτο που ξαναέμπαινε (στη σκηνή) και τραβούσε το παραπέτασμα της πόρτας. Και καθώς ο Κλείτος έπεσε με πόνο και με βογγιτό, ξεθύμανε ο Αλέξανδρος, αλλά μόλις συνήλθε και είδε τους φίλους του να στέκονται άφωνοι, πρόλαβε να τραβήξει τη λόγχη από το νεκρό, και επιχειρώντας να πλήξει μ' αυτήν το λαιμό του (να αυτοκτονήσει),- τον συγκράτησαν, γιατί οι σωματοφύλακες του έπιασαν τα χέρια και τον μετέφεραν βίαια στο θάλαμο. Επειδή και τη νύχτα την πέρασε άσχημα κλαίγοντας, και την επόμενη μέρα, εξαντλημένος από το κλάμα και τους θρήνους δε φώναζε άλλο αλλά έβγαζε μόνο βαρείς αναστεναγμούς, οι φίλοι του φοβήθηκαν που δεν ακουγόταν και μπήκαν μέσα στη σκηνή του βίαια. Και στα λόγια των άλλων δεν έδιδε σημασία, αλλά στο μάντη Αρίστανδρο, που του θύμιζε το όνειρο που είδε με τον Κλείτο και τον οιωνό, φάνηκε να υποχωρεί πιστεύοντας ότι αυτά είχαν γραφτεί από παλιά έτσι για τη μοίρα του.

[...]

Κάνοντας στα Σούσα γάμους για τους εταίρους του, και παίρνοντας για τον εαυτό του γυναίκα την κόρη του Δαρείου Στάτειρα, και επιλέγοντας τις καλύτερες (κοπέλες) για τους καλύτερους, και οργανώνοντας δείπνο μεγάλο για όλους τους Μακεδόνες που ήδη είχαν παντρευτεί, στον οποίο λένε ότι παρακάθησαν εννιά χιλιάδες άτομα και ότι στον καθένα δόθηκε χρυσή φιάλη για σπονδές, και ως προς τα άλλα λάμπρυνε εξαιρετικά την εκδήλωση και πλήρωσε τα χρέη ο ίδιος στους δανειστές για λογαριασμό αυτών που τα είχαν δανεισθεί, ποσό που στο σύνολο του ανήλθε σε δέκα χιλιάδες τάλαντα μειωμένο κατά εκατόν τριάντα (τάλαντα).

[...]

Όταν έφτασε στα Εκβάτανα της Μηδίας και τακτοποίησε τις επείγουσες υποθέσεις, πάλι «διοργάνωσε θεατρικές παραστάσεις και πανηγύρια, γιατί είχαν φτάσει εκεί από την Ελλάδα τρεις χιλιάδες καλλιτέχνες. Εκείνες τις ημέρες ο Ηφαιστίωνας έτυχε να έχει πυρετό και καθώς, νέος και με στρατιωτική αγωγή, δεν ακολουθούσε τις υποδείξεις για τη διατροφή

As soon as he woke, he proceeded to Pharos, which then was an island near the Canopic mouth of the Nile, though at the present day so much earth has been deposited by the river that it is joined to the mainland. When he saw the great advantages possessed by this place, which is a long strip of land, stretching between the sea and a large inland lake, with a large harbour at the end of it, he at once said that Homer, besides his other admirable qualities, was a splendid architect, and gave orders to his workmen to mark out a site for a city suitable to such a situation.

[...]

Thus did Alexander risk his life in the vain endeavour to teach his friends to live with simplicity and hardihood; but they, now that they had become rich and important personages, desired to enjoy themselves, and no longer cared for long marches and hard campaigns, so that at last they began to murmur against him, and speak ill of him. He bore this with great gentleness at first, saying that it was the part of a king to do his subjects good and to be ill-spoken of by them in return. Indeed, he used to take advantage of the most trifling incidents to show the esteem he had for his intimate friends.

[...]

He now began to imitate the Asiatic habits more closely, and endeavoured to assimilate the Macedonian and Asiatic customs and manners, hoping that by this means his empire, during his absence, would rest upon a foundation of good will rather than of force. To further this object he selected thirty thousand native youths, whom he ordered to be taught to speak the Greek language and to use the same arms as the Macedonians; and appointed a numerous body of instructors for them. His marriage with Roxanne was due to a genuine passion, for he was struck by her great beauty when he saw her dance in a chorus after a feast, but nevertheless the alliance was a very politic one; for the natives were pleased to see him take a wife from among themselves, and were charmed with the courteous and honourable conduct of Alexander, who, although Roxanne was the only woman whom he had ever loved, yet would not approach her until he was lawfully married to her. As Alexander perceived that, among his most intimate friends, Hephæstion encouraged him and furthered his designs, while Kraterus steadfastly adhered to the Macedonian customs, he made use of the latter in all transactions with Asiatics, and of the former when dealing with Greeks and Macedonians. He loved Hephæstion, and respected Kraterus above all the rest of his friends, and was wont to say that Hephæstion loved Alexander, but that Kraterus loved the king.

[...]

Not long after this followed the murder of Kleitus, which, if simply told, seems more cruel than that of Philotas; but if we consider the circumstances under which it took place, and the provocation which was given, we shall treat it rather as a misfortune which befel Alexander during a fit of drunken passion than as a deliberate act. [...] Upon this Alexander snatched a lance from one of his guards, and ran Kleitus through the body with it, just as he was drawing aside the curtain and preparing to enter the room. Kleitus fell with a loud groan, and died on the spot. Alexander, when he came to himself, and saw his friends all standing round in mute reproach, snatched the spear out of the corpse, and would have thrust it into his own neck, but was forcibly withheld by his guards, who laid hold of him and carried him into his bed-chamber. Alexander spent the whole night in tears, and on the next day was so exhausted by his agony of grief as to be speechless, and only able to sigh heavily. At length his friends, alarmed at his silence, broke into the room. He took no notice of any of their attempts at consolation, except that he seemed to make signs of assent when Aristander the soothsayer told him that all this had been preordained to take place, and reminded him of his dream about Kleitus.

[...]

Alexander now celebrated the marriage of many of his companions at Susa. He himself married Statira, the daughter of Darius, and bestowed the noblest of the Persian ladies upon the bravest of his men. He gave a splendid banquet on the occasion of his marriage, inviting to it not only all the newly married couples, but all those Macedonians who were already married to Persian wives. It is said that nine thousand guests were present at this feast, and that each of them was presented with a golden cup to drink his wine in. Alexander entertained them in all other respects with the greatest magnificence, and even paid all the debts of his guests, so that the whole expense amounted to nine thousand eight hundred and seventy talents.

[...]

του ακριβώς, και συνάμα με το που έφυγε ο γιατρός Γλαύκος για το θέατρο έφαγε για πρόγευμα ένα ολόκληρο ψιτό κοτόπουλο και ήπια μια μεγάλη στάμνα γεμάτη παγωμένο κρασί, επιδεινώθηκε η κατάσταση της υγείας του και μετά από λίγο πέθανε. Αυτή τη στενοχώρια του ο Αλέξανδρος δεν μπόρεσε να την αντέξει με καμιά λογική, αλλά αμέσως διέταξε να κουρέψουν όλα τα άλογα και τα μουλάρια σε ένδειξη πένθους, και αφαίρεσε τις επάλξεις από τις κοντινές πόλεις, και το δύστυχο γιατρό έδωσε διαταγή να τον σταυρώσουν, και απαγόρευσε τους αυλούς και κάθε είδους μουσική στο στρατόπεδο για πολύ καιρό, μέχρι που ήλθε μαντεία από τον Άμμωνα, που συμβούλευε να τιμούν τον Ηφαιστίωνα και να θυσιάζουν προς τιμή του, όπως σε ήρωα. Και καταφεύγοντας στον πόλεμο για παρηγοριά στο πένθος του, βγήκε σαν σε κυνήγι και θήρευση ανθρώπων και κατέστρεψε το έθνος των Κοσσαιών, αφού κατέσφαξε όλους από την εφηβική ηλικία και πάνω. Αυτό ονομάστηκε εξαγνισμός του Ηφαιστίωνα.

[...]

Στο βιβλίο λοιπόν των καθημερινών καταγραφών του στρατοπέδου έτσι έχουν καταγραφεί τα σχετικά με την αρρώστια. Στις 18 του μηνός Δαισίου κοιμήθηκε στο χώρο του λουτρού λόγω του πυρετού. Την επόμενη μέρα, αφού λούστηκε, επέστρεψε στο θάλαμο και πέρασε όλες τις ώρες παίζοντας κύβους με το Μήδιο. Έπειτα, λούστηκε το βράδυ, πρόσφερε θυσία στους θεούς, έφαγε, αλλά όλη τη νύχτα είχε πυρετό. Στις 20 του μηνός λούστηκε πάλι, πρόσφερε στους θεούς την καθιερωμένη θυσία και ξαπλωμένος στο χώρο του λουτρού ξεκουραζόταν με το Νέαρχο και τους φίλους του, ακούγοντας τα σχετικά με τον περίπλου και τη μεγάλη θάλασσα. Στις 21 του μηνός, αφού έκανε τα ίδια, ανέβασε πολύ τον πυρετό και τη νύχτα υπόφερε πολύ, και την επόμενη μέρα ψήθηκε στον πυρετό. Μεταφέρθηκε από εκεί και ξάπλωσε κοντά στη μεγάλη κολυμβήθρα, όπου συζήτησε με τους στρατηγούς για τη διοίκηση των ταγμάτων που δε διέθεταν αρχηγούς, για να τοποθετήσουν δοκιμασμένους. Στις 24 του μηνός, με πολύ υψηλό πυρετό, ξανασηκώθηκε και θυσίασε στους ανώτατους αξιωματικούς έδωσε διαταγή να μείνουν στην αυλή του και στους ταξίαρχους και πεντακοσίαρχους να διανυκτερεύσουν έξω. Στις 25 του μηνός μεταφέρθηκε στο παλάτι απέναντι, κοιμήθηκε λίγο, αλλά ο πυρετός δεν έπεσε· κι όταν ήλθαν εκεί οι στρατηγοί, παρέμενε αμίλητος, όμοια και στις 27 του μηνός. Γι' αυτό, νόμισαν οι Μακεδόνες ότι είχε πεθάνει και κραύγαζαν συγκεντρωμένοι έξω από τις πύλες και απειλούσαν τους εταίρους, μέχρι που τους εξανάγκασαν (να τις ανοίξουν), και αφού ανοίχτηκαν οι πύλες, όλοι παρέλασαν μπροστά από το κρεβάτι του, ένας-ένας ξεχωριστά, μόνο με τους χιτώνες τους (χωρίς όπλα). Αυτή την ημέρα στάλθηκαν ο Πύθωνας και ο Σέλευκος στο Σεραπείο και ρώτησαν αν (πρέπει) να μεταφέρουν εκεί τον Αλέξανδρο, και ο θεός απάντησε να τον αφήσουν στη θέση του. Στις 28 του μηνός, περίπου την ώρα του δειλινού, ξεψύχησε.

Πλουτάρχου Βίοι Παράλληλοι, Αλέξανδρος-Καίσαρας, Ζήτρος, Αθήνα 2005.
Μετάφραση: Γεώργιος Α. Ράπτης

After Alexander was come to the city of Ekbatana in Media, and had depatched the most weighty part of his business there, he gave himself up entirely to devising magnificent spectacles and entertainments, with the aid of three thousand workmen, whom he had sent for from Greece. During this time, Hephæstion fell sick of a fever, and being a young man, and accustomed to a soldier's life, did not put himself upon a strict diet and remain quiet as he ought to have done. As soon as Glaukus, his physician, left him to go to the theatre, he ate a boiled fowl for his breakfast, and drank a large jar of cooled wine. Upon this he was immediately taken worse, and very shortly afterwards died. Alexander's grief for him exceeded all reasonable measure. He ordered the manes of all the horses and mules to be cut off in sign of mourning, he struck off the battlements of all the neighbouring cities, crucified the unhappy physician, and would not permit the flute or any other musical instrument to be played throughout his camp, until a response came from the oracle of Ammon bidding him honour Hephæstion and offer sacrifice to him as to a hero. To assuage his grief he took to war, and found consolation in fighting and man-hunting. He conquered the tribe called Kossæi, and slew their entire male population, which passed for an acceptable offering to the manes of Hephæstion.

[...]

In his own diary his last illness is described thus: "On the eighteenth day of Daisius he slept in the bath-room, because he was feverish. On the following day after bathing he came into his chamber and spent the day playing at dice with Medius. After this he bathed late in the evening, offered sacrifice to the gods, dined, and suffered from fever during the night. On the twentieth he bathed and sacrificed as usual, and while reclining in his bath-room he conversed with Nearchus and his friends, listening to their account of their voyage, and of the Great Ocean. On the twenty-first he did the same, but his fever grew much worse, so that he suffered much during the night, and next day was very ill. On rising from his bed he lay beside the great plunge-bath, and conversed with his generals about certain posts which were vacant in his army, bidding them choose suitable persons to fill them. On the twenty-fourth, although very ill, he rose and offered sacrifice; and he ordered his chief officers to remain near him, and the commanders of brigades and regiments to pass the night at his gate. On the twenty-fifth he was carried over the river to the other palace, and slept a little, but the fever did not leave him. When his generals came to see him he was speechless, and remained so during the twenty-fifth, so that the Macedonians thought that he was dead. They clamoured at his palace gates, and threatened the attendants until they forced their way in. When the gates were thrown open they all filed past his bed one by one, dressed only in their tunics. On this day Python and Seleukus, who had been to the temple of Serapis, enquired whether they should bring Alexander thither. The god answered that they must leave him alone. The eight and twentieth day of the month, towards evening, Alexander died."

Plutarch's Lives Volume III: Life of Alexander,
Translated by Aubrey Stewart, M.A., Project Gutenberg 2004.

*Ach, my dear Alexander, as I look up at the sky I can only wonder
under which constellation you, my dearest boy, are sleeping tonight.
Orion, maybe? The famous hunter?*

*It's time we break this silence between us! I know some actions of
mine were considered interference, and that this displeased you.
The gods know I have never been a passive woman, to sit at home
and weave cloths while inept men govern badly, but it was never my
intent to upset you.*

[WHAT WILL YOU DO NEXT?]

Seleucus
*Look at what he has achieved
Look just at what he believed!!*

Perdikkas
*The Persians are right to call him great
To be great is surely his fate*

[ALEXANDER IS ILL]

Alexander
I know I have a restless soul
I can't restrain a spirit untamed
I freely follow their call
Acting strongly and unashamed

Truth and legend even now contend
Who I am! A god? A king? A conqueror? A man?
Tales of my deeds and feats abound
So many stories going around
I myself hardly know who I am

I have a restless soul I can't control
Driving me to places still unknown
And history may well my feats extol
Or posterity could my deeds disown
I myself hardly know who I am

Truth and legend even now contend
Who I am! A god? A king? A conqueror? A man?
Tales of my deeds and feats abound
So many stories going around
I myself hardly know who I am

Whatever they say, in my heart I know
I have done what no one has done
I have been where no one has gone
I have achieved more than anyone!!
But I know I have a restless soul

[RESTLESS SOUL]

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ

PRODUCTION TEAM AND STAFF BIOS

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘΥΡΙΔΗΣ

Συνθέτης, σκηνοθέτης, οικονομολόγος με σπουδές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με το είδος της rock opera και το musical (*Cats*, *Jesus Christ Superstar* κ.α.). Ως συνθέτης συνεργάστηκε με το Εθνικό Θέατρο, ενώ, από το 1998, έχει έντονη παρουσία στη δισκογραφία.

CONSTANTINE ATHIRIDES

A composer, director and economist, he studied in Greece and abroad. He has focused especially on the genres of opera and the musical (*Cats*, *Jesus Christ Superstar*, et al.). As a composer he has worked for the National Theatre and has been prolific in music production since 1998.

ALEXANDRA CHARANIS

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο New Jersey των ΗΠΑ. Ιστορικός Τέχνης και καθηγήτρια, με σπουδές στο Mount Holyoke College και στο Michigan University. Διετέλεσε επί πολλά χρόνια υπεύθυνη του Θεατρικού Ομίλου του Anatolia College.

ALEXANDRA CHARANIS

She was born and grew up in New Jersey, USA. An art historian and professor, she studied at Mount Holyoke College and Michigan University. For many years she was in charge of the theatre club at Anatolia College, Thessaloniki.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ

Αριστούχος Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών. Πτυχιούχος Δημοσιογραφίας-Δημοσιολογίας και της Ανώτερης Σχολής Δραματικής Τέχνης του Εθνικού Θεάτρου. Έχει διατελέσει Αντιπρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Καλλιτεχνικός Διευθυντής του ΚΘΒΕ από τον Μάιο του 2013.

GIANNIS VOUROS

An honours graduate of the Department of Theatre Studies of the Faculty of Philosophy, National Kapodistrian University, Athens, he also holds a degree in Journalism and Publicity and a degree from the Higher School of Dramatic Art of the National Theatre of Greece. He served as Vice Chairman of the Hellenic Parliament's Standing Committee on Cultural Affairs. He has been the Artistic Director of the NTNG since May 2013.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΤΖΙΚΟΦ

Σκηνογράφος και ενδυματολόγος. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (ζωγραφική με δάσκαλο τον Γ. Μόραλη και σκηνογραφία με τον Β. Βασιλειάδη). Έλαβε μέρος σε εκθέσεις ζωγραφικής και performance στην Αθήνα, την Ισπανία, το Βέλγιο, τη Ρωσία κ.α. Έχει σκηνογραφήσει στο Εθνικό Θέατρο, στο ΚΘΒΕ, στην ΕΛΣ, στο Μέγαρο Μουσικής, στο Θέατρο Τέχνης, στον ΘΟΚ και σε πολλούς ιδιωτικούς θιάσους.

GIANNIS METZIKOF

A set and costume designer. Studies: Athens School of Fine Arts (painting under Yannis Moralis and set design under Vassilis Vassiliadis). He has taken part in painting exhibitions and performances in Athens, Spain, Belgium, Russia, et al. He has created stage sets for the National Theatre of Greece, the NTNG, the Greek National Opera, the Athens Concert Hall, the Theatro Technis, the Theatre Organization of Cyprus and many private theatre companies.

ΙΩΑΝΝΑ ΤΙΜΟΘΕΑΔΟΥ

Σκηνογράφος-ενδυματολόγος με επιπλέον σπουδές στα Οικονομικά και εξειδίκευση στο εξαγωγικό marketing. Εργάζεται στο θέατρο, στον κινηματογράφο και στη διαφήμιση. Έχει συνεργαστεί με πληθώρα ελλήνων και ξένων σκηνοθετών.

IOANNA TIMOTHEADOU

A set and costume designer, she has also studied Economics with a specialization in Export Marketing. She works in theatre, film and advertising. She has collaborated with countless Greek and foreign directors.

ΑΣΠΑ ΦΟΥΤΣΗ

Καθηγήτρια κλασικού και σύγχρονου χορού, πτυχιούχος του ΥΠΠΟ. Έλαβε μέρος σε παραστάσεις της ΕΛ.Σ. Αθηνών. Συνεργάστηκε ως χορογράφος στο θέατρο. Δίδαξε κινησιολογία στο Τμήμα Θεάτρου του ΑΠΘ. Ιδρυτικό μέλος των χορευτικών ομάδων ΕΞΙΣ και Αδράστεια. Διατηρεί Σχολή Χορού στη Θεσσαλονίκη.

ASPA FOUTSI

A teacher of classical and modern dance, she holds a teaching degree from the Greek Ministry of Culture. She has performed at the Greek National Opera and worked as a choreographer in the theatre. She taught kinesiology at the Theatre Department of Thessaloniki's Aristotle University. She is a founding member of the Exis and Adrasteia dance groups. She runs a dance school in Thessaloniki.

ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Σπούδασε Κινηματογράφο με την ειδικότητα Διευθυντή Φωτογραφίας. Από το 1986 έχει σχεδιάσει τους φωτισμούς για πάνω από 400 θεατρικές παραστάσεις, έχοντας αποσπάσει διεθνείς και ελληνικές διακρίσεις και βραβεία μεταξύ των οποίων, το Μεγάλο Βραβείο Θεάτρου 2007 από την Ένωση Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών.

LEFTERIS PAVLOPOULOS

He studied Film, specialising in Cinematography. Since 1986 he has designed the lighting for over 400 stage performances, garnering international and national distinctions, including the Theatre Grand Prix 2007 from the Association of Greek Theatre and Music Critics.

ΣΤΑΘΗΣ ΜΗΤΣΙΟΣ

Με σπουδές γραφιστικής και αρχιτεκτονικής εσωτερικών χώρων και έχοντας μελετήσει το φως και την κινούμενη εικόνα έχει εξελιχθεί σε σύγχρονο σκηνογράφο θεαμάτων. Ενσωματώνοντας το βίντεο στον σκηνικό χώρο δημιουργεί εικονικά περιβάλλοντα και σύνθετες φωτιστικές συνθήκες μέσω του video mapping. Από το 1996 συνεργάζεται ως μουσικός κι ενόρχηστρωτής στον δίσκο και τις ζωντανές παραστάσεις στη ροκ όπερα *Alexander the Great*.

STATHIS MITSIOS

Having studied graphic arts and interior architecture, as well as light and the moving image, he has evolved into a set designer for shows and spectacles. By incorporating video into the stage, he creates virtual environments, and composite lighting conditions through video mapping. Since 1996 he has been working as a musician and is in charge of the musical arrangement of the live performances of the *Alexander the Great Rock Opera*, participating in the same capacities in the recording of the album.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΟΥΝΗΣ

Έχει γράψει μουσική για τραγούδια, για ντοκιμαντέρ, διαφημίσεις και ραδιοφωνικά spot. Ενορχήστρωσε για προκριματική συμμετοχή στην Eurovision το 1996. Για πολλά χρόνια είχε τη μουσική επιμέλεια και τις ενορχηστρώσεις στα ζωντανά μουσικά προγράμματα στην Αίγλη Θεσσαλονίκης.

KOSTAS TZOUNIS

He has written music for songs, documentaries, commercials and radio spots. He was in charge of the musical arrangement of a preliminary entry in the Eurovision Song Contest in 1996. For many years he was in charge of the musical selection and arrangement of the live music shows at Thessaloniki's Aegli music venue.

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Από πάντα τη μάγευαν η ζωγραφική, το χρώμα, το θέατρο. Και κάπως έτσι, βρέθηκε να εκθέτει τη δουλειά της ως εικαστικός και να παίζει ή να σκηνοθετεί για την κάμερα και τη σκηνή εντός κι εκτός Ελλάδος...

DELINA VASILADI

She was born in Thessaloniki. She was always enchanted by painting, colours and the theatre. This is how she found herself exhibiting her work as a visual artist and acting or directing for the camera and the stage, in and outside Greece...

ΗΡΙΣ ΤΣΑΓΚΑΛΙΔΟΥ

Μεταπτυχιακές σπουδές στο styling (Polimoda, Φλωρεντία, 2013). Εργαστήρια-σεμινάρια στη δημιουργία επαγγελματικού πορτφόλιο, στις κατασκευές τριών διαστάσεων, μάρκετινγκ στη μόδα, αρχιτεκτονική μακέτα, εκμάθηση πατρόν, ζωγραφική (Central saint Martins, Λονδίνο, 2011-13). Ενδυματολογία και σχεδίαση μόδας στο IEK Ακμή (2008-10).

IRIS TSAGALIDOU

She pursued postgraduate studies in Styling (Polimoda, Florence, 2013). She has attended workshops and seminars in creating a professional portfolio, 3D construction, fashion marketing, architectural scale modelling, sewing patterns, and painting (Central Saint Martins, London, 2011-13). She studied costume and fashion design at the Akmi Private Institute of Vocational Training (2008-10).

ΗΛΙΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σπούδασε Τεχνικός Γραφίστας Ηλεκτρονικής Σχεδίασης Εντύπου. Από το 1991 εργάζεται στο θέατρο ως ηθοποιός και από το 2000 στο ΚΘΒΕ, ως υπεύθυνος παραγωγής σε πάνω από 40 παραστάσεις. Τα τελευταία χρόνια είναι υπεύθυνος προγραμματισμού και εκτέλεσης των περιοδειών του ΚΘΒΕ. Συνεργάστηκε ως διευθυντής παραγωγής σε video clip, τηλεοπτικά σποτ και στην ταινία *Κίτρινη πόλη* του Σ. Κατιρτζίδη

ILIAS KOTOPOULOS

Studies: Digital Publication Graphic Design Technician Since 1991 he has been working as a stage actor. In 2000 he joined the NTNG and has served as production manager in over 40 performances. In recent years he has been in charge of the NTNG's programming and touring. He has worked as a production manager on music videos, TV spots and Savvas Katirtzidis's film *Yellow City*.

ΒΙΚΗ ΑΛΕΞΑΚΗ

Είναι απόφοιτος του MET (Πανεπιστήμιο Μακεδονίας), με μεταπτυχιακό στον τομέα του τεχνικού θεάτρου ως Stage Manager (Mountview Academy of Theatre Arts, Λονδίνο). Συνεργάστηκε με την Όπερα Θεσσαλονίκης, το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, το Φεστιβάλ Τραγουδιού Θεσσαλονίκης κ.ά. Από το 2007 εργάζεται στο ΚΘΒΕ στην οργάνωση παραγωγής καθώς και ως stage manager.

VICKY ALEXAKI

A graduate of Macedonia University's Department of Music Science and Art, she holds a Master's degree in Stage Management (Mountview Academy of Theatre Arts, London). She has worked at the Thessaloniki Opera, the Thessaloniki Concert Hall, the Thessaloniki Song Festival, et al. Since 2007, she has been working at the NTNG in production and stage management.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Σπουδές: Sound Engineering (IEK Ξυνή). Εξειδικευμένα σεμινάρια (SAE) στις τελευταίες τεχνολογίες ήχου. Συνεργάστηκε με γνωστούς Έλληνες και ξένους καλλιτέχνες. Εργάστηκε στην Ano Kato Records και στην Υδρόγειο Live Club. Είναι υπεύθυνος του τμήματος Sound Engineering των IEK Ξυνή και εργάζεται στο Cue Productions.

DIMITRIS VASSILIADIS

Studies: Sound Engineering (Xyni Vocational Training Institute - IEK). Specialised seminars (SAE) in the latest sound technology. He has worked with well known Greek and foreign artists. He worked at Ano Kato Records and the Ydrogeios Live Club. He is in charge of the Sound Engineering Department at the Xyni IEK and works at Cue Productions.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΑΔΑΜ-ΒΕΛΕΝΗ

Διευθύντρια του Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης. Σπουδές: Μεταπτυχιακό και διδακτορικό δίπλωμα Αρχαιολογίας. Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ. Υποκριτική στο Κέντρο Θεατρικής Έρευνας. Θεωρία και πρακτική του θεάτρου στο Πανεπιστήμιο Sorbone III στο Παρίσι. Ως επικεφαλής του Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης, έχει συντελέσει στην επαναλειτουργία του και τη ανάδειξη του, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό. Στο πλούσιο έργο της περιλαμβάνονται διδασκαλίες, διαλέξεις, δημοσιεύσεις, οργανώσεις αρχαιολογικών εκθέσεων στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Παράλληλα ασχολήθηκε με επιμέλεια εκδόσεων, συγγραφή λογοτεχνίας και θεατρικών έργων, ραδιόφωνο, τηλεόραση και ζωγραφική.

POLYXENI ADAM-VELENI

Director of the Archaeological Museum of Thessaloniki. Studies: She holds a postgraduate degree and a doctorate in Archaeology. She attended the Theatre Department of the School of Fine Arts, Aristotle University of Thessaloniki and studied acting at the Centre for Theatre Research. She studied Dramatic Theory and Practice at Sorbone III in Paris. As the director of the Archaeological Museum of Thessaloniki she has contributed to its reopening and its promotion, both in Greece and all over the world. Her numerous activities include teaching, lecturing, and organizing archeological exhibitions in Greece and abroad. She is an editor, an author, a playwright and a painter, and she has also worked in radio and television.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΑΖΕΤΗ

Σπουδές: Αγγλική Φιλολογία (ΑΠΘ). Μετάφραση Αγγλικής-Ελληνικής γλώσσας (Cambridge). Κτηνιατρική (ΑΠΘ). Ως ηθοποιός συμμετείχε σε αγγλόφωνες και ελληνόφωνες ερασιτεχνικές θεατρικές ομάδες της Θεσσαλονίκης. Έχει ασχοληθεί με μετάφραση/απόδοση (από ελληνικά σε αγγλικά) και συγγραφή στίχων στα αγγλικά για ερασιτέχνες καλλιτέχνες σύγχρονης μουσικής. Είναι εκπαιδευτικός Αγγλικής γλώσσας στα Εκπαιδευτήρια «Μαντουλίδης».

ELEFThERIA GAZETI

Studies: English literature (Aristotle University of Thessaloniki). English-Greek translation (Cambridge). Veterinary School (Aristotle University of Thessaloniki). As an actress she has performed with English- and Greek-speaking amateur theatre companies in Thessaloniki. She has translated/rendered lyrics from Greek into English, and has also written lyrics in English for amateur contemporary music artists. She is a teacher of English at the Mantoulides Schools.

PHOEBE HOLLAND

Σπουδές: Κολλέγιο Ανατόλια, όπου ασχολήθηκε με το θέατρο σε συνεργασία με την Α. Charanis και τον Κ. Αθυρίδη. Στο Κολλέγιο Μπάρναρντ του Πανεπιστημίου Κολούμπια της Νέας Υόρκης εξακολούθησε να ασχολείται με το θέατρο, συνεργαζόμενη με διάφορες παραγωγές, όπως την αμερικανική πρεμιέρα του έργου *Tierno Bokar* που ανέβασε ο Π. Μπρουκς και ο θιασός του, το Διεθνές Κέντρο Θεατρικής Δημιουργίας (CICT), καθώς και πολλά ανεξάρτητα πρότζεκτ.

PHOEBE HOLLAND

Studies: Anatolia College where she worked on theater with both A. Charanis and C. Athirides. At Barnard College of Columbia University in N.Y. City she continued to be involved in theater, working on various productions including the U.S. premiere production of *Tierno Bokar* put on by P. Brooks and his company, the International Center of Theater Creation (CICT) as well as numerous independent projects.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΒΕΛΗΒΑΣΑΚΗ

Ερμηνεύτρια, στιχουργός με πλούσια δισκογραφία. Σπούδασε κλασικό και σύγχρονο τραγούδι κι έχει συνεργαστεί με σπουδαίους Έλληνες και ξένους καλλιτέχνες. Τον τελευταίο χρόνο ετοιμάζει μια νέα δισκογραφική εργασία με τον αργεντίνο μαέστρο του Tango Nuevo, Luis Borda.

GEORGIA VELIVASAKI

An actress and a lyricist with an extensive discography. She studied classical and modern singing and has collaborated with major Greek and foreign artists. Over the past year, she has been recording an album with the Argentine maestro of Tango Nuevo, Luis Borda.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ

GIANNIS MAVRIDIS

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ

ACTORS' BIOS

ΑΡΕΤΗ ΒΑΛΑΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Σπουδές: Ιστορία-Αρχαιολογία στο ΑΠΘ. Κλασική και ηλεκτρική κιθάρα και σύγχρονο τραγούδι με την Ευ. Σιαμαντά. Εδώ και 8 χρόνια ζει στη Θεσσαλονίκη όπου έχει συνεργαστεί με πολλά ροκ μουσικά σχήματα της πόλης. Συμμετείχε στην πρώτη εκδοχή του *Alexander Rock Opera*.

ARETI VALAVANOPOULOU

Studies: History-Archaeology at the Aristotle University of Thessaloniki. Classical and electric guitar and modern singing with Evi Siamanda. For the past 8 years she has been living in Thessaloniki, where she has worked with a lot of the city's rock bands. She participated in the first version of *Alexander Rock Opera*.

ΘΩΜΑΣ ΒΛΙΑΓΚΟΦΤΗΣ

Σπουδές: Ηλεκτρική κιθάρα, jazz θεωρία και αρμονία στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας. Παρακολούθησε, επιπλέον, σεμινάρια ηλεκτρικής κιθάρας και ιδιαίτερα μαθήματα φωνητικής. Απόφοιτος της Σχολής Εφαρμοσμένης Πληροφορικής, Πανεπιστημίου Μακεδονίας. Τραγουδιστής των: *The Puppets*, (*Metallica* tribute band) και *Ρίζα Τρίο*. Συμμετοχές: *Alexander Rock Opera*, *Musical Μίνως*.

THOMAS VLIAGOFTIS

Studies: Electric guitar, jazz theory and harmony at the Philippos Nakas Conservatory. He also attended electric guitar seminars and took private lessons in phonetics. A graduate of the School of Applied Informatics of the University of Macedonia. He sings for *The Puppets* (*Metallica* tribute band) and *Roza Trio*. He has appeared in *Alexander Rock Opera* and the rock musical *Minos*.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΒΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ

Σπουδές: Μονωδία (τάξη Θ. Μαυρίδου), Νομική (ΑΠΘ-Υπότροφος ΙΚΥ), μαθήματα μελοδραματικής και υποκριτικής (τάξη Χ. Παπαστεργίου). Συνεργασίες: *ΣΟΔΘ*, *Dulce Pontes*, *Δ. Μαραμής*, *L. Borda* κ.ά. *Εμφανίσεις: ΜΜΘ, Αρχαίο στάδιο Επιδαύρου, Abbey de Neumunster, Θέατρο Γιούρι κ.ά.* Παραστάσεις: *Σιωπή, ο Βασιλιάς ακούει (μουσικός), Alexander Rock Opera (Αριστοτέλης) κ.ά. Προσωπική δισκογραφία: Αισθηματική Ηλικία*.

THODORIS VOUTSIKAKIS

Studies: Monody (taught by Th. Mavridou), Law School (Aristotle University of Thessaloniki–State Scholarships Foundation scholar), melodrama and acting courses (taught by Chr. Papastergiou). Collaborations: *The City of Thessaloniki Symphony Orchestra*, *Dulce Pontes*, *D. Maramis*, *L. Borda*, et al. Appearances: *Thessaloniki Concert Hall*, *Ancient Theatre of Epidaurus*, *Abbey de Neumunster*, *Yuri Theatre*, et al. Performances: *Quiet, the King Is Listening* (musician), *Alexander Rock Opera* (Aristotle), et al. Solo discography: *Emotional Age*.

ΑΡΣΕΝΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Σπουδές: Κλασική φιλολογία με μεταπτυχιακό στην ειδική αγωγή. Υπήρξε μέλος της παιδικής χορωδίας Αγίας Τριάδος και φοίτησε στο τμήμα βυζαντινής μουσικής του κρατικού ωδείου. Συμμετείχε στην όπερα του Ν. Κυπουργού *Σιωπή, ο βασιλιάς ακούει* στον ρόλο του μουσικού.

ARSENIOS GAVRIILIDIS

He studied Classic Literature and pursued postgraduate studies in Special Education. He was a member of the Agia Triada children's choir and studied at the State Conservatory's Byzantine Music department. He appeared in N. Kyourgos's opera *Quiet, the King Is Listening* in the role of a musician.

ΧΑΡΗΣ ΔΟΥΛΚΑΣ

Τραγουδιστής και μουσικός με ευρύ φάσμα ικανοτήτων οι οποίες επεκτείνονται από τα πληκτά όργανα, ως τα κρουστά και τα έγχορδα. Συμμετέχει σε ζωντανές εμφανίσεις μουσικών σχημάτων και είναι φοιτητής του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του ΑΠΘ.

HARIS DOULKAS

A singer and musician with a wide range of abilities which extend from percussion to keyboard and string instruments. He participates in live performances by various music ensembles and is a student at the Department of Architectural Engineering, Aristotle University of Thessaloniki.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΔΡΙΚΟΥΔΗΣ

Σπουδές: Δραματική Σχολή Ανδρέας Βουτσινάς με ανανεούμενη υποτροφία (αριστούχος απόφοιτος). Συνέχισε τις θεατρικές του σπουδές στο Λονδίνο, με σεμινάρια, masterclasses, εργαστήρια και μαθήματα υποκριτικής και τεχνικών θεάτρου. Έχει ασχοληθεί επαγγελματικά τόσο με το θέατρο όσο και με το τραγούδι και τον χορό.

APOLLON DRIKLOUDIS

Studies: the Andreas Voutsinas School of Drama with a renewed scholarship (graduated with honours). He continued his drama studies in London, where he attended seminars, masterclasses, workshops, and acting and theatre technique courses. He has worked as a professional actor, singer and dancer.

ΠΑΝΟΣ ΖΩΗΣ

Σπούδασε θέατρο, καθώς και κλασικό & μοντέρνο τραγούδι. Για αρκετά χρόνια διετέλεσε μέλος επαγγελματικής χορωδίας. Πήρε μέρος σε όπερες και παραστάσεις μουσικού θεάτρου ως ηθοποιός αλλά και ως σολίστ.

PANOS ZOIS

He studied drama, as well as classical and modern singing. For many years he was a member of a professional choir. He has appeared in operas and musical theatre as an actor and a soloist.

ΧΡΥΣΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Σπουδές: Δραματική Σχολή Ανδρέας Βουτσινάς. Μουσικές σπουδές (πίانو, τραγούδι, ανώτερα θεωρητικά). Έχει αποσπάσει βραβεία καλύτερης ερμηνείας σε ευρωπαϊκά Φεστιβάλ μονολόγων. Διδάσκει υποκριτική, μουσική και τραγούδι στη Δραματική Σχολή Ανδρέας Βουτσινάς. Από το 2008 συνεργάζεται με το ΚΘΒΕ.

CHRYSA IOANNIDOU

Studies: the Andreas Voutsinas School of Drama. Music studies (piano, singing, higher music theory). She has won awards for best interpretation at European monologue festivals. She teaches acting, music and singing at the Andreas Voutsinas School of Drama. Since 2008 she has been working at the NTNG.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΠΕΛΙΟΣ

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ (αριστούχος). Είναι ηθοποιός του ΚΘΒΕ. Συνεργάστηκε με την Ένωση Θεάτρων της Ευρώπης, καθώς και με την ΕΛΣ. Συμμετείχε σε πολλές τηλεοπτικές και κινηματογραφικές παραγωγές.

NIKOS KAPELIOS

Studies: the NTNG School of Drama (honours). He is an actor at the NTNG. He has worked for the Union of the Theatres of Europe, as well as for the Greek National Opera. He has taken part in numerous TV and film productions.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ - ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΙΝΗ

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ. Τελειόφοιτος Νομικής ΑΠΘ. Ιδρυτικό μέλος της ομάδας θεάτρου C. for Circus. Μέλος του σχήματος ηλεκτρονικής μουσικής M.A.t.E (*Meetings Along the Edge*). Συμμετείχε στις παραστάσεις: *Κάτι Διαφορετικό!* (C. for Circus), *Ο μικρός ήρωας* (σκην. Γ. Ρήγας, ΚΘΒΕ), *Μαντάμ Σουσου* (σκην. Γ. Αρμένης, ΚΘΒΕ).

ELISAVET – MARIA KOTINI

Studies: the NTNG School of Drama. She is a final-year student at the Law School of the Aristotle University of Thessaloniki and a founding member of the C, for Circus theatre group. She is also a member of the electronic music band M.A.t.E (*Meetings Along the Edge*). She has appeared in: *Something Different!* (C. for Circus), *The Young Hero* (dir. G. Rigas, NTNG), *Madam Sousou* (dir. G. Armenis, NTNG).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΥΑΝΙΔΗΣ

Σπουδές: Νομική ΑΠΘ. Κρατική Σχολή Ορχηστρική Τέχνης Αθήνας. Παιδαγωγική κλασικού χορού και ιστορικών χορών στο Παρίσι. Έχει χορογραφήσει για θέατρο, όπερα και κινηματογράφο. Δάσκαλος μπαλέτου (2000-06) και καλλιτεχνικός σύμβουλος (2000-08) του Χοροθεάτρου ΚΘΒΕ. Έλαβε μέρος στις παραστάσεις *Cabaret*, *Godspell* και *Jesus Christ Superstar*. Διδάσκει κλασικό χορό στη Θεσσαλονίκη.

DIMITRIS KYANIDI

Studies: Law School, Aristotle University of Thessaloniki. Athens State School of Orchestral Art. Pedagogy of Classical Dance and Historical Dances in Paris. He has choreographed for the theatre, opera and cinema. He was a ballet teacher (2000-06) and an artistic consultant (2000-08) for the NTNG's Dance Theatre. He has appeared in *Cabaret*, *Godspell* and *Jesus Christ Superstar*. He teaches classical dance in Thessaloniki.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Σπουδές: Τμήμα Διεθνών & Ευρωπαϊκών σπουδών του πανεπιστημίου Μακεδονίας. Σπουδές χορού στη σχολή της Α. Φούτση. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια σε διαφορετικές τεχνικές σύγχρονου χορού και αυτοσχεδιασμού. Είναι μέλος της ομάδας χορού Αδράστεια.

ANASTASIA KOSTOPOULOU

Studies: Department of International and European Studies, University of Macedonia. Dance studies at the Aspa Foutsis School of Dance. She has attended seminars on various modern dance and improvisation techniques. She is a member of the Adrasteia dance group.

NONIKA ΜΑΛΚΟΥΤΖΗ

Σπουδές: Κλασική κιθάρα, πιάνο, ταμπουρά, βυζαντινή μουσική, σύγχρονο τραγούδι και ανώτερα θεωρητικά. Τελειόφοιτη της Δραματικής Σχολής Ανδρέας Βουτσινάς. Βραβεύτηκε ως η καλύτερη νέα ηθοποιός της Ευρώπης στο 12ο Διεθνές Φεστιβάλ Θεάτρου “Actor Of Europe”. Από το 2007 εμφανίζεται σε μουσικές σκηνές της Θεσσαλονίκης, της Αθήνας και του εξωτερικού.

NONIKA MALKOUTZI

She is a final-year student at the Andreas Voutsinas School of Drama. She has studied classical guitar, piano, tanbur, Byzantine music, modern singing and higher music theory. She received the Best Young Actress of Europe at the 12th International “Actor of Europe” Theatre Festival. Since 2007 she has appeared at music venues in Thessaloniki, Athens and abroad.

ΡΟΥΛΑ ΜΑΝΙΣΣΑΝΟΥ

Σπουδές: Τμήμα Αγγλικής Φιλολογίας του ΑΠΘ. Δραματική Σχολή Ρ. Πατεράκη. Διδάσκει στη δημόσια εκπαίδευση. Ιδρυτικό μέλος του μουσικοθεατρικού σχήματος Άγαμοι Θύται. Συνεργασίες: Καφεθέατρο Καλαμαριάς, Θεατρική διαδρομή, Θέατρο 9ης ημέρας, ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων, HDOVRE TEATRE (Σουηδία), Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης», ΚΘΒΕ κ.ά.

ROULA MANISSANOU

Studies: Department of English Literature, Aristotle University of Thessaloniki. The Roula Pateraki School of Drama. She teaches English at a state school and is a founding member of the musical theatre group Agami Thyte. Collaborations: the Kalamaria Café Theatre, Theatriki Diadromi, the Theatre of the 9th Day, the Municipal and Regional Theatre of Ioannina, Hdovre Teatre (Sweden), the “Art” Experimental Stage, the NTNG, et al.

PIANNON ΜΟΡΙΓΚΑΝ

Σπούδασε χορό στο Rambert School of Dance και στο London Contemporary Dance του Λονδίνου. Χόρεψε με τους N. Charnock, W. Cardona, Cocoon Dance, Oguike Dance Company και τον Akram Khan. Με το ΚΘΒΕ συνεργάστηκε στην παράσταση *Με μουσικές εξάισες, με φωνές* (σκην-χορ. Σ. Σπυράτου).

RHIANNON MORGAN

She studied Dance at the Rambert School of Dance and the London Contemporary Dance School. She has danced with N. Charnock, W. Cardona, Cocoon Dance, the Oguike Dance Company and Akram Khan. She worked at the NTNG in the performance of *With exquisite music, with voices* (direction and choreography by S. Spyratou).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

Σπουδές: Δραματική Σχολή Ανδρέας Βουτσινάς, Εργαστήρι Θεατρικής Τέχνης ΚΘΕΘ, Εργαστήρι Ακτίς Αελίου, Εργαστήρι ΔΗΠΕΘΕ Βόλου. Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας & Κοινωνικής Ανθρωπολογίας (Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας). Δραματικός τενόρος (ρεπερτόριο musical) με καθηγητή τον Γ. Πυριαλάκο.

CONSTANTINOS MYLONAS

Studies: the Andreas Voutsinas School of Drama, Theatre Art Workshop (the Thessaloniki Centre for Theatre Research), Aktis Aeliou Workshop, the Municipal and Regional Theatre of Volos Workshop, Department of History, Archaeology & Social Anthropology (University of Thessaly). Dramatic tenor (music repertoire) taught by G. Pyliarakos.

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ. Έχει συνεργαστεί με πολλές ομάδες της πόλης καθώς και με τους σκηνοθέτες: Π. Ζηβανό, Ν. Σακαλίδη, Θ. Βελισσάρη, Τ. Ράτζο, Γ. Παπαδόπουλο, Ι. Σιδέρη, Κ. Ρουγγέρη κ.ά. Είναι η δεύτερη συνεργασία του με το ΚΘΒΕ.

NIKOS NIKOLAIDIS

Studies: the NTNG School of Drama. He has worked with many of the city's theatre companies, as well as with the directors: P. Zivanos, N. Sakalidis, Th. Velissaris, T. Ratzos, G. Papadopoulos, I. Sideris, K. Rouggeri, et al. This is his second collaboration with the NTNG.

ΜΕΛΙΝΑ ΝΤΥΠΠΕ

Σπούδασε σε κρατικά ωδεία και σχολές χορού στη Γαλλία και την Ελλάδα και στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης & Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας. Ασχολείται με το μιούζικαλ με σπουδές στη Δραματική Σχολή Ανδρέας Βουτσινάς. Ολοκληρώνει την εκπαίδευσή της στην «Académie Internationale de Comédie Musicale» στο Παρίσι.

MELINA DUPRE

She studied at state conservatories and dance schools in France and Greece, as well as at the Department of Music Science and Art of the University of Macedonia. She is currently studying the genre of the musical at the Andreas Voutsinas School of Drama and completing her training at the Académie Internationale de Comédie Musicale in Paris.

ΣΤΑΥΡΙΑΝΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Σπουδές: Νομική Σχολή ΑΠΘ. Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ (αριστούχος). Κάτοχος επαγγελματικών διπλωμάτων χορού. Συμμετείχε στις παραστάσεις του ΚΘΒΕ: *Μαντάμ Σουσού* (σκην. Γ. Αρμένης), *Το κύμα* (σκην. Γ. Ρήγας).

STAVRIANA PAPADAKI

Studies: Law School, Aristotle University of Thessaloniki. The NTNG School of Drama (honours). She holds professional diplomas in dance. She appeared in the NTNG staging of *Madam Sousou* (dir. G. Armenis) and *The Wave* (dir. G. Rigas).

ΑΣΤΕΡΗΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ

Σπουδές: Δραματική Σχολή ΚΘΒΕ, Τμήμα Θεάτρου του ΑΠΘ, υποτροφία της ΕΘΕ με τον Π. Μπρουκ. Συμμετείχε σε περισσότερες από 50 παραστάσεις σε κλασικά και σύγχρονα έργα του παγκόσμιου ρεπερτορίου στο ΚΘΒΕ και στο ελεύθερο θέατρο. Τηλεόραση: *LAPD*, *Κούκλες*, *Σχεδόν ποτέ* κ.ά. Κινηματογράφος: *Αν μ' αγαπάς*, *Πρόσκληση σε δείπνο*, *Κάτω απ το μακιγιάζ σου* κ.ά.

ASTERIS PELTEKIS

Studies: the NTNG School of Drama, the Theatre Department of Thessaloniki's Aristotle University; scholarship from the National Youth Theater with Peter Brook. He has appeared in over 50 performances of classical and modern works of the world theatrical repertoire at the NTNG and the free theater. TV: *LAPD*, *Dolls*, *Almost Never*, et al. Cinema: *If You Love Me*, *Invitation to Dinner*, *Under Your Make-up*, et al.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΙΚΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σπούδασε μουσική και παρακολούθησε σεμινάρια υποκριτικής. Έχει συνεργαστεί με πολλούς μεγάλους Έλληνες καλλιτέχνες και έγινε ευρύτερα γνωστός αφού κατάφερε να διακριθεί συμμετέχοντας σε μεγάλα τηλεοπτικά Talent Show όπως το Greek Idol και το The Voice of Greece.

DIMITRIS TIKTOPOULOS

He studied music and he attended acting seminars. He has worked with many leading Greek artists and became more widely known through his distinguished participation in talent shows, such as Greek Idol and The Voice of Greece.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΙΛΙΝΙΚΟΣ

Σπούδασε θέατρο, τραγούδι, ανώτερα θεωρητικά της μουσικής, φυσική και διοίκηση επιχειρήσεων. Είναι ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου, παράλληλα δε εργάζεται ως performer και εισηγητής εκπαιδευτικών σεμιναρίων. Γράφει θέατρο, παιδικά βιβλία και στίχους τραγουδιών.

DIMITRIS TSILINIKOS

He studied Drama, Singing, Higher Music Theory, Physics and Business Administration. He is a stage and film actor, and also works as a performer and presenter of educational seminars. He writes plays, children's books and lyrics.

ΝΙΚΙΑΣ ΦΟΝΤΑΡΑΣ

Σπουδές: Πολιτικός μηχανικός με μεταπτυχιακό στο περιβάλλον. Παρακολούθησε μαθήματα κλασικής κιθάρας με τον Στ. Σουργκούνη, μαθήματα σύγχρονου χορού στη σχολή της Α. Φούτση και μαθήματα φωνητικής στο Ultimate Vocalist. Πλέον είναι ο ίδιος δάσκαλος φωνητικής. Ως ηθοποιός συμμετείχε σε παραστάσεις της Ε. Ευθυμίου.

NIKIAS FONTARAS

He is a civil engineer with a postgraduate degree in environmental studies. He studied classical guitar under Stavros Sourgounis, and took modern dance classes at the Aspa Foutsi School of Dance and voice classes at the Ultimate Vocalist. He is now a voice teacher himself. As an actor he has appeared in plays directed by Eleni Efthymiou.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΚΑΣ

Τραγουδιστής, μουσικός, συνθέτης, στικουργός. Σπουδές: Πολιτικός Μηχανικός, Μουσική. Περισσότερες από χίλιες live εμφανίσεις σε ολόκληρη τη χώρα, session κιθαρίστας και τραγουδιστής σε studio και live παραγωγές. Συνεργασίες με πληθώρα καλλιτεχνών και μέλος του αρχικού θιάσου του *Alexander Rock Opera*.

GIORGOS FOKAS

A singer, a musician, and a lyricist. Studies: Civil Engineering, Music. He has made over one thousand live appearances across the country, and works as a session guitarist and singer in studio and live productions. He has worked with numerous artists and is a member of the original cast of the *Alexander Rock Opera*.

ΒΑΝΕΣΣΑ ΦΩΤΑΚΙΔΟΥ

Σπουδές: Γαλλική Φιλολογία, Ψυχολογία και Δημοσιογραφία. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα φωνητικής, κλασικού και μοντέρνου χορού, καθώς και θεάτρου. Έχει τραγουδήσει σε live και festival. Συμμετείχε στις παραστάσεις: *Όρα Μηδέν*, *Iudus Oιδίπους*, *Σταχτοπούτα*.

VANESSA FOTAKIDOU

Studies: French Literature, Psychology and Journalism. She has attended voice, classical and modern dance, and drama courses. She has sung live and at various festivals. She appeared in the plays *Zero Hour*, *Iudus Oedipus*, and *Cinderella*.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΙΔΟΥ

Σπούδασε μουσικό θέατρο και φωνητική στη Γερμανία και υποκριτική στο Lee Strassberg Institute της Νέας Υόρκης. Εργάζεται ως τραγουδίστρια και ηθοποιός στο θέατρο και την τηλεόραση. Δανείζει την φωνή της σε κινούμενα σχέδια της Disney και στη Barbie. Παράλληλα διδάσκει thai chi και qi gong.

HARIKLIA HATSISAVVIDOU

She studied musical theatre and voice in Germany, and acting at New York's Lee Strasberg Institute. She works as a singer and actress in the theatre and cinema. She lends her voice to Disney and Barbie cartoons. She also teaches tai chi and qigong.

ΝΤΙΝΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Σπουδές: Δραματική Σχολή Βεάκην. Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών. Ασχολήθηκε με τη μουσική σπουδάζοντας πιάνο, θεωρία και αρμονία της μουσικής, κιθάρα και κλασικό τραγούδι. Έχει παίξει στο θέατρο και στον κινηματογράφο και έχει διασκευάσει μουσικές και κείμενα για παραστάσεις.

DINOS PSYCHOGIOS

Studies: The Veaki School of Drama. The Faculty of Philosophy, University of Athens. He studied piano, music theory and harmony, guitar and classical singing. He has acted for the theater and cinema and has adapted music and texts for performances.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ORCHESTRA MEMBERS' BIOS

ΝΙΚΟΣ ΒΑΦΕΙΔΗΣ

Σπουδές: Τμήμα Κινηματογράφου του ΑΠΘ. Σπουδάζει στο ACM College (Guildford), με μερική υποτροφία, καθώς κατέλαβε την πρώτη θέση στο «Accelerated degree (Drum course)» μετά από οντισιόν. Έχει συνεργαστεί με πολλά μουσικά σχήματα και καλλιτέχνες, με την Ορχήστρα του ΑΠΘ και με το ΚΘΒΕ.

NIKOS VAFIDIS

Studies: Department of Cinema, Aristotle University of Thessaloniki. He studied at ACM College (Guildford) with a partial scholarship, having won first place at the Accelerated degree (Drum course) after an audition. He has worked with many bands and artists, as well as with the Aristotle University of Thessaloniki Orchestra and the NTNG.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

Σπουδές: Τμήμα Μουσικών Σπουδών του ΑΠΘ. Κιθάρα, πιάνο και θεωρητικά στο Πνευματικό Κέντρο Ανάληψης και στο Ωδείο Τούμπας Κ. Ματσίγκου στη Θεσσαλονίκη. Επί σειρά ετών διετέλεσε μέλος χορωδιών. Παρακολούθησε μαθήματα βυζαντινής μουσικής. Έχει συνεργαστεί επαγγελματικά με διακεκριμένους καλλιτέχνες.

GIANNIS VLACHOPOULOS

Studies: Department of Music Studies, Aristotle University of Thessaloniki. Guitar, piano and theory at Thessaloniki's Analipsi Cultural Centre and the "K. Matsingos" Tumba Conservatory. He was a choir member for many years and has studied Byzantine music. He has worked professionally with distinguished artists.

ΙΑΣΩΝ ΓΕΡΕΜΤΖΕΣ

Έχοντας ολοκληρώσει το πτυχίο φούγκας, τελειοποιεί τις τεχνικές του σε latin και traditionnal percussions, παντρεύοντας ήχους από Λατινική Αμερική, Βαλκάνια, Τουρκία και ελληνικά παραδοσιακά ακούσματα. Το world-ethnic πάθος του τον οδηγεί σε συνεργασίες με μεγάλα ονόματα του ελληνικού και διεθνούς στερεώματος.

IASON YEREMTZES

Having received his degree in fugue, he is perfecting his Latin and traditional percussion technique, bringing together sounds from Latin America, the Balkans and Turkey with Greek traditional music. His world-ethnic passion leads him to collaborations with big names of the Greek and international music scene.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΙΑΚΑΣ

Σπουδές: Κιθάρα (τάξη Κ. Κοτσιώλη), καθώς και πτυχίων Αρμονία, Αντίστιξη και Φυγή. Διδάσκει κιθάρα στο Ωδείο Βορείου Ελλάδας και στο Δημοτικό Ωδείο Νεάπολης Θεσσαλονίκης. Συμμετείχε στα Διεθνή Φεστιβάλ Κιθάρας Βόλου, Νάξου και Βέροιας. Έχει συμπράξει ως κιθαριστής σε συναυλίες διαφόρων μουσικών σχημάτων.

ANDREAS ZIAKAS

He studied guitar (under K. Kotsiolis), and holds degrees in Harmony, Counterpoint and Fugue. He teaches the guitar at the Conservatory of Northern Greece and at the Municipal Conservatory of Neapoli, Thessaloniki. He participated in the International Guitar Festivals of Volos, Naxos and Veria. He has performed as a guitarist in concerts by various music ensembles.

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗΣ

Σπουδές: Θεωρία της μουσικής και πιάνο. Computer science στο πανεπιστήμιο του Lincoln. Ως μουσικός, ενορχηστρωτής και music programmer συνεργάζεται με γνωστούς καλλιτέχνες όπως: Δ. Ζερβουδάκης, Μ. Ασλανίδου, Α. Μιτζέλος, Γ. Κούτρας, Φ. Πλιάτσικας, Α. Μπάμπαλη, Ε. Ζουγανέλη, Κ. Λειβαδάς, Μπλε κ.ά., καθώς και με το στούντιο ηχογραφήσεων CUE .

DIAMANTIS KARAGIANNAKIDIS

Studies: Music theory and piano. Computer Science at the University of Lincoln. As a musician, music arranger and programmer, he has worked with well known musicians, such as D. Zervoudakis, M. Aslanidou, A. Mitzelos, Y. Koutras, F. Pliatsikas, A. Babali, E. Zouganeli, K. Livadas, and Ble, among others, as well as with the CUE recording studio.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΑΠΠΑΣ

Έχοντας στο ενεργητικό του μακροχρόνιες συνεργασίες με καταξιωμένους καλλιτέχνες στην Ελλάδα και το εξωτερικό, αριθμεί πάνω από 4.500 δισκογραφικές συμμετοχές και τηλεοπτικές, ραδιοφωνικές και ζωντανές εμφανίσεις ανά τον κόσμο με την ιδιότητα του μουσικού, συνθέτη, παραγωγού και ενορχηστρωτή. Έχει συνθέσει μουσική για παραστάσεις, ενώ ακολουθεί και καριέρα σολίστα. Ίδρυσε το μουσικό σύνολο The Lapino Project.

DIMITRIS LAPPAS

He has extensive collaborations with distinguished artists in Greece and abroad to his credit. As a musician, composer, producer and musical arranger, he has participated in over 4,500 recordings of albums, as well as TV, radio and live appearances all over the world. He has composed music for performances, and is also pursuing a career as a soloist. He is the founder of The Lapino Project musical group.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΙΠΕΡΚΟΣ

Σπουδές: Δίπλωμα Κλαρινέτου (με τον Ο. Caplescu) στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης. Δίπλωμα Σαξοφώνου με πτυχίο Ειδικού Αρμονίας, Αντίστιξης, Ενοργάνωσης και Διεύθυνσης μπάντας. Διδάσκει σε δημοτικά ωδεία και στην μπάντα του Δήμου Πολυγύρου. Συνεργάστηκε με το ΚΘΒΕ, τη ΔΕΘ, την ΕΤ3, καθώς και με γνωστούς συνθέτες και τραγουδιστές.

MICHALIS PIPERKOS

Studies: Clarinet diploma (under O. Caplescu) at Thessaloniki's New Conservatory. Saxophone diploma with a degree in Harmony Specialist, Counterpoint, Band Instrumentation and Direction. He teaches at state conservatories and at the Polygyros Municipal Band. He has worked with the NTNG, HELEXPO, and ET3, as well as with well known composers and singers.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΚΕΝΤΟΥ

Το 2003 ολοκλήρωσε τις μουσικές της σπουδές και πήρε δίπλωμα στο βιολί. Έκτοτε, ασχολείται επαγγελματικά με τη μουσική, ενώ παράλληλα, από το 2008, εργάζεται ως δικηγόρος.

DESPINA SKENTOU

In 2003 she completed her music studies and received her violin diploma. Since then, she has been working as a professional musician, and in 2008 she also began working as a lawyer.

ΦΟΙΒΟΣ ΦΙΛΚΑΣ

Σπουδές: Δίπλωμα πιάνου στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, με βαθμό άριστα και Β΄ βραβείο. Κέρδισε το 1ο βραβείο στο διαγωνισμό «Jugend Musiziert» στην κατηγορία duo (Αίγυπτος 2009). Εκπροσώπησε την Ελλάδα στην ετήσια μουσική συνάντηση των χωρών της Μεσογείου, που διοργανώνει η εταιρεία ECUME, στη Δαμασκό της Συρίας.

FIVOS FILKAS

Studies: Piano diploma from the Thessaloniki State Conservatory, with honours and the 2nd prize. He won the 1st prize at the Jugend Musiziert competition in the duo category (Egypt 2009). He represented Greece in the annual musical meeting of Mediterranean countries organized by ECUME, in Damascus, Syria.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Μηχανικοί σκηνής

Τάσος Σιώπκας
Ηλίας Παπαλεξανδρίδης

Χειριστής κονσόλας φωτισμού

Γιάννης Τούμπας

Χειριστές κονσόλας ήχου

Γιάννης Αλεξίου
Νίκος Δρακόπουλος

Φροντιστές

Νίκος Συμεωνίδης
Θόδωρος Παρασκευόπουλος

Ενδύτρια

Κωνσταντίνα Μαντζούκα

Κατασκευές σκηνικών & κοστούμιών

Εργαστήρια ΚΘΒΕ

Υπεύθυνοι χώρου

Ανέστης Καραλίας
Γιώργος Κασσάρας

Μακιγιάζ

Μαντώ Καμάρα

ACKNOWLEDGEMENTS

Stage technicians

Tassos Siopkas
Ilias Papalexandridis

Lighting operator

Giannis Toubmas

Sound technicians

Giannis Alexiou
Nikos Drakopoulos

Props

Nikos Symeonidis
Theodoros Paraskevopoulos

Dresser

Konstantina Mantzouka

Set construction & costumes

NTNG Studios

Venues management

Anestis Karailias
Giorgos Kassaras

Make-up

Manto Kamara

ΤΜΗΜΑ ΣΚΗΝΩΝ & ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

Προϊστάμενος
Στέλιος Τζολόπουλος

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Προϊσταμένη
Ιωάννα Καρτάση

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Προϊστάμενος
Μιχάλης Χώρης

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Προϊσταμένη
Ελπίδα Βιάννη

ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ & ΠΕΡΙΟΔΕΙΩΝ

Συντονίστρια
Βούλα Γεωργιάδου

STAGE SET & CONSTRUCTION WORKSHOP DEPARTMENT

Head:
Stelios Tzolopoulos

ADMINISTRATION DEPARTMENT

Head:
Ioanna Kartassi

FINANCIAL DEPARTMENT

Head:
Michalis Horis

PUBLICATIONS & PUBLIC RELATIONS DEPARTMENT

Head:
Elpida Vianni

PRODUCTION & TOURING OFFICE

Co-ordinator:
Voula Georgiadou

Ένας για όλους και όλοι... στο ΖΥΘΟ

... τους γνωρίζετε; Είστε «φαν»;

Ε, λοιπόν αυτοί είναι «φαν»
της κοζίνας, της αιμόσφαιρας
και της εξυπηρέτησης του ΖΥΘΟΥ.
Γενναίοι πιπίδες της στρογγυλής
(και της τετράγωνης) τραπέζης,
υπηρετούν πιστά τον άρτο και τα θεάματα.
Είναι όλοι τους ένας κι ένας...
ένας για όλους και όλοι...
στο ΖΥΘΟ!

Μεσογειακά Ζηθεστιάτορια

Κατοήνη 5, Λαδάδικα
τηλ.: 2310 540284
zithos@zithos.gr

Τουρογιάννη 7, Λευκός Πύργος
Θεσσαλονίκη, τηλ./ελ.: 2310 279010
www.zithos.gr

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εθνικής Αμύνης 2, 546 21, Θεσσαλονίκη
Τ. 2315 200 000
E. info@ntng.gr
www.ntng.gr

NATIONAL THEATRE OF NORTHERN GREECE

2 Ethnikis Amynis str. 546 21, Thessaloniki
T. +30 2315 200 000
E. info@ntng.gr
www.ntng.gr

Θεατρική περίοδος 2014 - 2015
Αρ. δελτίου 661 (256)
Επιμέλεια έκδοσης
Τμήμα Εκδόσεων & Δημοσίων Σχέσεων ΚΘΒΕ
Γραφείο Εκδόσεων

Theatre Season 2014-2015
Issue no 661 (256)
Editing
Publications & Public Relations
Department of NTNG

Μεταφράσεις - Επιμέλεια μεταφράσεων:
Μαίρη Κιτροφέη
Δημιουργικό - Σχεδιασμός:
Μιχάλης Παπαδόπουλος / Design Garage

Publications Office
Translation - Editing: Mairy Kitroeff
Graphic design:
Michael Papadopoulos / Design Garage

Ευχαριστούμε:

- τον Μανώλη Ζανδέ για τις βιντεολήψεις των προβών
και των "making of" βίντεο
- τη Βούλα Σιδερίδου για το μοντάζ
- τη σχολή χορού Άσπα Φούτση για τη φιλοξενία
- τον Αθανάσιο Λερούνη για τις πολύτιμες πληροφορίες
του σχετικά με τους Καβέρι Καλλάσα
- τον Θωδωρή Βουτσικάκη για τα μαθήματα φωνητικής
στην ομάδα του Alexander
- τη Βιργινία Τσακίρη για την παραχώρηση του
αυθεντικού κοστούμιού Καβέρι Καλλάσα
- τη Νινέτα Γώδη για την παραχώρηση του αυθεντικού
καπέλου των Καβέρι Καλλάσα
- τη Φωτεινή και τον Γιώργο Λογοθέτη για την
παραχώρηση της γκρίγκας
(εορταστικό κόσμημα των Καβέρι Καλλάσα)
- τον Δημήτρη Νάκη για την παραχώρηση κοσμημάτων
- τον Χρήστο Χατζηβασιλείου, τον Κωνσταντίνο
Τσιγάρο, και τη Ναταλία Παλάντζα για την παραχώρηση
ενδυματολογικού υλικού

We would like to thank:

- Manolis Zandes for the videotaping of the rehearsals
and the "making of" videos
- Voula Sideridou for the editing
- The Aspa Foutsis Dance School for its hospitality
- Athanassios Lerounis for his invaluable information
regarding the Kaveri Kalasha
- Thodoris Voutsikakis for giving voice lessons to the
Alexander group
- Virginia Tsakiri for lending us an authentic Kaveri
Kalash costume
- Ninetta Godi for lending us an original Kaveri
Kalash hat
- Fotini and Yorgos Logothetis for lending us a grigha
(a Kaveri Kalash festive piece of jewellery)
- Dimitris Nakis for lending us pieces of jewellery
- Christos Hadjivasiliou, Konstantinos Tsigaros and
Natalia Palantza for lending us various costume
items and accessories

Photograph sources:

Alexander and the East, D. Pantermalis (ed.),
Organisation Cultural Capital
of Europe - Thessaloniki 1997. (in Greek).
Alexander the Great in European Art,
N. Hadjiniolaou (ed.), Technology and Research
Foundation-Mediterranean studies
Institute, Organisation Cultural Capital of Europe - Thessaloniki
1997. (in Greek).

Χορηγοί Επικοινωνίας / Communication sponsors

φيلم νουάρ, Παρουσίαζω, InfoKids.gr

Με την υποστήριξη / Sponsored by

 www.dgarage.eu